

ЕКЛЕРИ
(Повнометражний фільм)

Автор сценарію
Максим Доброскок

2016 р.

ЕКСТ. ТИХА МІСЬКА ВУЛИЧКА — ПОЛУДЕНЬ.

Тиха міська вуличка в одному зі "спальних районів", оточена малоповерховими житловими будинками.

З кінця тихої міської вулички чоловік у порваній куртці та кепці, схожий на волоцюгу, (52) — консьерж гуртожитку, — тягне за собою скрипучу тачку. Консьерж гуртожитку тягне повільно не то від ваги не то від спеки, хмикає і зітхає.

ЕКСТ. БІЛЯ ГУРТОЖИТКУ НА ТИХІЙ МІСЬКІЙ ВУЛИЦІ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стара шестиповерхова будівля, схожа на гуртожиток, яка знаходиться у бідному міському районі, затуленому малоповерховими житловими будинками. Біля гуртожитку припарковано декілька пасажирських машин. Навколо — ні душі.

Через вікно кімнати гуртожитку на першому поверсі видно, що усередині проходить святкування якоїсь події, хоча в таку пору дуже нелогічне. Спиною до вікна стоїть чоловік у сірій сорочці — гість свята (45), веде з кимось розмову, запиваючи коньяком, але його співрозмовника не видно. Раптом у кімнаті гуртожитку відбувається спалах. Гість свята відволікається від розмови і дивиться кудись убік кімнати, де ніби щось трапилось. Чутно якісь звуки, стурбовані голоси. Гість свята відходить від вікна і прямує до чогось всередині кімнати, чого поки не видно. Посилюються тривожні чоловічі голоси. Хтось кудись побіг, чутно смикання за вихідні двері гуртожитку, які чомусь не відчиняються.

Пізніше до вікна зсередини кімнати підбігає дядько Мижін (50) у вишитому мережаному джемпері та в'єтнамках, намагається відчинити вікно, але воно не піддається. Раптом вдається міцно смикнути за ручку, відчиняє вікно, залазить на підвіконня та зістрибує надвір. Мижін озирається ніби як з похмілля, та біжить до машин, що припарковані перед гуртожитком. Мижін підбігає спочатку до старої машини з чорним дахом, яка стоїть перед будинком, та оглядає її салон. Нічого не побачивши, біжить до іншої, а потім до сусідніх. За його спиною чутні стривожені голоси та сильне смикання за вихідні двері гуртожитку. Мижіна хтось кличе з вікна — кудрявий пухленький Фрол (37) в чорних окулярах і у сірому піджаку.

ФРОЛ

(грізно до Мижіна)

Дядю, відчиніть ці чортові двері, куди Ви втекли?

МИЖІН

(нервово до Фрола)

Та тобі ж машину треба!

ФРОЛ

Ну так як я її поведу?

МИЖІН

(рукою приманює до себе)

Ну то стрибай через вікно?

ФРОЛ

Трясця, що я Вам в костюмі буду лізти чи що? Двері відчиніть мені, бігуне!

До вікна на першому поверсі підходить жінка з пурпуровою шаллю на плечах – дружина Мижіна (45).

ДРУЖИНА МИЖІНА

(кричить до Мижіна)

Біжи швидше відчиняти двері! Бронечка труситься вся! Ану бігом!

За спиною Фрола видніється натовп гостей, які благають Мижіна відчинити входні двері гуртожитку. Мижін розлючено біжить відчиняти входні двері, але в нього не вдається.

МИЖІН

(напружуючись)

З біса вони замкнені?

Чується скрипіння тачки і видно, як до гуртожитку наближається консьерж. Гості свята разом з Фролом підбурюють Мижіна, аби той скоріше відчинив входні двері.

МИЖІН

Що мені їх вибивати? Замкнені і все!

До Мижіна наближається консьерж гуртожитку. Спокійно зупиняє тачку, не зважаючи на шум людей та намагання

Мижіна відчинити вхідні двері. Консьєрж гуртожитку дістає з кишені куртки ключі, відводить почервонілі руки Мижіна від вхідних дверей, вставляє в отвір ключ і відчиняє двері. Мижін незрозуміло поглядає на консьєржа, не знаючи що йому й сказати. Гості свята заспокоюються і скоріше біжать до відчинених вхідних дверей.

МИЖІН

(до консьєржа, думаючи що він бомж)

Як це ти то ...

КОНСЬЄРЖ

Все одно всі дрихнуть. А мені вийти було треба, а як я всіх так полишу?

До вихідних дверей спішать гості і через заціпенілих Мижіна та консьєржа з гуртожитку починають виходити гості свята, які розступаються перед Ярилом (28), в майці й шортах, який обережно несе на руках знепритомнілу Броніславу (34) у весільній сукні і кострубатим волоссям наче від удару струмом. Ярило прямує до машин біля гуртожитку. Гості свята спостерігають за ним.

Консьєрж тупим поглядом спостерігає за Ярилом з Броніславою, дружиною Мижіна та Фролом.

КОНСЬЄРЖ

(заблукано)

Ой біда ... Весільну ніч не витерпіла?

З натовпу вибігає дружина Мижіна (45), хапаючись за голову. Мижін підбігає до дружини і бере її під руку. Дружина Мижіна підбігає до Броніслави, яку несе на руках Ярило, і протирає їй лоба своєю шаллю на плечі. Броніслава ледве дригає головою і не може поворухнутись. На задньому фоні чутні п'яні крики з гуртожитку.

Фрол підходить до своєї старої "Газелі", відчиняє задні дверцята. Ярило сідає туди з Броніславою. Мижін з дружиною допомагають Ярилові сісти.

ЯРИЛО

(іронічно до Фрола, вказуючи на машину)

Кльовий Volk ... Тільки-но придбав?

ФРОЛ

(грізно до Ярила, зачиняючи за ним дверцята машини)

Що маю ... Сідай давай, коміку!

Фрол дістає з кишені телефон і починає когось набирати.

Дружина Мижіна гладить Броніславі голову, підходить до Фрола.

ДРУЖИНА МИЖІНА

(до Фрола)

Фроле, може краще "швидку"? ... бистріше буде ...

ФРОЛ

(зухвало)

В біса тут щось приїде! Глухомань клята!
Зараз ... (перенабирає номер на телефоні)
поїдемо ...

ДРУЖИНА МИЖІНА

(до Фрола)

Та з нею ж невідомо що ... В лікарню треба!

ФРОЛ

(грізно)

А її що, закопувати їду? (набирає щось в телефоні, прикладає до вуха телефон, комусь телефонуючи) ... Ну не спи! ...
(прибираючи від вуха телефон) Зараз, (до дружини Мижіна) У мене тут свої лікарі є ... бодай його!

МИЖІН

(до Фрола)

Ти знущаєшся? Подивись, що з нею діється?
Чуються п'яні крики.

Раптом з вікна на першому поверсі вискакує п'яний гість (42) з пляшкою горілки і падає на землю. Пляшка горілки вилітає в п'яного гостя. Всі гості свята що стоять біля під'їзду озираються до п'яного гостя, який повзає по землі і збирає залишки пляшки.

П'ЯНИЙ ГІСТЬ

(співаючи)

Сальватора мені ... Сальватора!

Невдоволена дружина Мижіна біжить до п'яного гостя і починає бити його ногами по спині аби той встав.

ДРУЖИНА МИЖІНА
(беручи п'яного гостя під руку)
Гнидо, підводься! (плачучи) Що ти твориш?

П'ЯНИЙ ГІСТЬ
(повзаючи, до дружини Мижіна)
Дай мені його ... Сальватора ... давай!

З вікна на першому поверсі визирає розумово відсталий Зізя (30) з маленьким радіомагнітофоном у руці. Намагається його увімкнути і врешті налаштовує його на якусь хвилю і бадьоро слухає.

П'ЯНИЙ ГІСТЬ
(до Зізі)
Зізю, давай сюди Сальватора ... Давай, я
тя прошу!

ДРУЖИНА МИЖІНА
(до п'яного гостя)
Що ти патякаєш? Іди проспися (бере під
руку п'яного гостя № 1) ... алкаш!

П'ЯНИЙ ГІСТЬ
(прибираючи руку дружини Мижіна,
горланить до Зізі)
Зізю! Неси сюди Сальватора, скоріш!

Зізя киває і відходить від вікна. Дружина Мижіна безнадійно хоче підняти п'яного гостя з землі але той не піддається і продовжує повзати. Раптом п'яний Зізя з'являється біля вікна з пляшкою червоної настойки.

П'ЯНИЙ ГІСТЬ
(помітивши Зізю)
О, кидай сюда ... бадягю цю іспанську ...

Зізя кидає червону настойку п'яному гостю але той її не встигає схопити і вона розбивається об землю.

П'ЯНИЙ ГІСТЬ
(нервово)

Ти шо ... ти шо ... (до шматків пляшки) як ти кинув (до Зізі) ...(обмазуючи пальцем залишки червоної настійки) ... От п'яниця, п'яниця клята (ледве підводячись, до Зізі), іди сюда!

П'яний гість ледь підводиться з землі і підходить до вікна, за яким стоїть Зізя, і хоче вдарити його, але Зізя відбивається від нього радіомагнітофоном, їх намагається розминутися дружина Мижіна, але п'яний гість відмахується від неї. Зізю ззаду відводять від вікна, п'яний гість хоче перелізти через вікно до кімнати, але в нього не виходить і він падає на землю. Дружина Мижіна хоче його підняти, але плюнувши на це біжить плачучи до "Газелі" Фрола.

П'ЯНИЙ ГІСТЬ

(жалісно)

Сальватор ... Сальватор! Що ти зі мною зробив, га?!

Дружина Мижіна підбігає до машини фрола. Біля машини збоку стоїть Мижін і гладить обличчя Броніслави. Броніслава спокійно лежить в Ярила на колінах. Ярило гладить плечі Броніслави.

МИЖІН

(до Фрола)

Фроле, чорт, ідемо?

ФРОЛ

(зухвало, щось шукаючи в телефоні)

Та ... Сідаємо вже! Де ж він то (до телефона) дівся?

Фрол відчиняє дверцята передні дверцята і сідає за кермо.

Мижін підходить до дружини і обіймає її.

МИЖІН

(заспокоюючи дружину)

Все добре буде (обіймає цілує, та обіймає його ледь не плачучи)! На зв'язку триматимемося, гаразд?

ДРУЖИНА МИЖІНА

(заспокоюючись)

Гаразд ...

Мижін іде до машини і сідає на переднє сидіння. Дружина Мижіна підходить до заднього салону машини до Броніслави і гладить їй обличчя. Ярило тримає дружину Мижіна за руку і киває на знак що все буде добре. Дружина Мижіна кліпає очима в знак розуміння і йде до тротуару.

Фрол заводить машину, комусь телефонуючи. Щось шукає в бардачку і знаходить якісь візитівки.

МИЖІН

(до Фрола)

Фроле ... може поїдемо?

ФРОЛ

(відкидаючи телефон)

Дядю, не дратуйте ...

МИЖІН

(злісно, вказуючи на Броніславу)

В тебе жінка помирає, врешті ...

ФРОЛ

(спокійно)

Значить не все ще втрачено ... Якщо є на кого покластись!

Машина Фрола рушає з місця.

ЕКСТ. БІЛЯ КЛІНІКИ ВАЛЬКОВА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол з окулярами на потилиці стукає в зачинені скляні двері приватної клініки його друга Валькова і заглядає через них усередину. За дверима порожній хол. За спиною Фрола стоїть Мижін, який невтішно потирає руки, та Ярило з руками у кишенях. В машині лежить нерухома Броніслава.

Фрол несамовито стукає в скляні двері — ніхто не відповідає. Дзвонить у дзвоник поряд із дверима — ніхто не відгукується.

МИЖІН

(Фролу)

Може, все ж до лікарні, га?

ФРОЛ

(роздратовано)

А тут вона хіба десь є? Я й (до скляних дверей) цю ледь-ледь знайшов ... Де він в біса (стукає в двері клініки) Гей!

МИЖІН

(злісно)

Фроле, поїдемо до нашої центральної (хапаючи Фрола за руку). Твоя жінка майже труп, а тобі якось все одно!

ФРОЛ

То може б Ви влучніше сліdkували за нею, родичу? Бо через Вас ми тут ...

МИЖІН

(здивовано)

Я? Та вона (показує на Броніславу) сама десь сховалась, я біля неї і близько не був ...

ФРОЛ

А дарма! Сліdkували би, чого вона як дебілка в з вечора ходить і кудись втікає щохвилини ...

МИЖІН

(гнівно)

То можливо що заміж вийшла врешті ... за піжона, якому все не так а інакше ...

ФРОЛ

(стукаючи в скляні двері)

Той піжон для доці Вашої квартиру в новобудові ледь виторгував ... і прописку оформив у столиці. Тож, не заважайте, га?

Мижін невтішно зітхає.

ЯРИЛО

(насмішкувато, до Фрола)

Кльовий, до речі, тост був! Красунчик!

Фрол невдоволено позіхає і продовжує стукати в скляні двері.

Чутні якісь звуки за скляними дверима приватної лікарні. Фрол придивляється через скляні двері і бачить що в хол

виходить заспана технічка Дарія (56) в синьому халаті, на якому бейдж з її іменем, у капцях і в масці для сну. Дарія стягує маску для сну з очей, зав'язує халат і йде до скляних дверей. Бачить Фрола, невдоволено цмокає, дістає ключ і відмикає скляні двері.

ДАРІЯ

(байдуже до Фрола)

З чимось сплутали, пане?

ФРОЛ

(квапливо)

Мені до лікаря треба ... Вірніше, друга. Де там Гриша є?

ДАРІЯ

(озирається і до Фрола)

Григорій Тимофійович звалив ...

ФРОЛ

Як це, куди-то?

ДАРІЯ

(позіхаючи)

Не знаю ... Зранку кудись поквапився без звуку ... Мабуть, з податками біда, бо всю документацію в кабінеті лишив. А там — чума які суми ...

ФРОЛ

Тобто? Він же чистий ...

ДАРІЯ

От напевне і це — грошей нема, тому і втік ... Борменталь нещасний! Хоч диванчик (гладячи спину) зручний лишився ... Знав що в мене поперек після операції і хоч би запросив посидіти ... (позіхаючи) падло!

ФРОЛ

Безглуздя! Він ще вчора мене кликав до себе в гості ... що ж тепер робити?

Фрол, Мижін та Ярило стурбовано дивляться на байдужу і сонну Дарію, яка тільки посуває плечима.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ

Нервовий Фрол, потираючи лоба, веде машину, яка їде проспектом. Поряд із ним сидить Мижін, за ними Ярило з Броніславою, яка лежить в нього на колінах. Мижін тримає руку Броніслави і ніжно гладить її.

ФРОЛ

(дивлячись на дорогу)

Де ж він міг дітись? Що за бісівня? Що за бісів ранок? Що за бісове місто?

ЯРИЛО

(сумирно до Фрола)

Чергова невдача?

МИЖІН

(дивлячись на дорогу)

До того перехрестя, Фроле ...

ФРОЛ

(дратівливо)

Чорти б ними давилися! (дивиться у телефон, когось набирає і прикладає до вуха) Ну ж бо ... (кидає телефон перед собою) Дідько! (стукає по керму) дідько... дідько ...

МИЖІН

(до Фрола)

Вгамуйся, ти що?

ФРОЛ

Намагаюсь ... але коли все різко змінюється ... коли все в дідька (стукає по керму) бісить ...

МИЖІН

Гей, кермуй обережніше! Не вистачало б нам ще однієї біди на сьогодні ... (слідкуючи за дорогою) майже доїхали!

ЯРИЛО

(дивлячись у віконце машини)

Хм ... а де це всі? В місті — нікого ...

ФРОЛ

Чудово! Всі різко вирішили полишити цей гадюшник!

МИЖІН

(злісно до Фрола)

Та чого ти скиглиш врешті? Ти чоловік чи хто? В тебе дружина вмирає, а ти патякаєш бозна що!

ФРОЛ

(наполегливо)

Я взагалі то вирішую питання ... І дружини це теж стосується!

МИЖІН

Якби стосувалось, Броня б давно вже їхала в "швидкій", а не задихалась б тут (слідкуючи за дорогою) наліво зараз!

ФРОЛ

Яка "швидка"? Хто тут буде їхати? Тут взагалі (показуючи до лобового скла) нікого і нічого нема ... Як тільки мене сюди затягнуло!.. Я не вірю що ми стільки довго їдемо до цієї бісової лікарні ... Довго ще до неї?

МИЖІН

(озираючись)

То мабуть ти не туди їдеш. Вона мала бути на цій вулиці ... де ж вона?

ФРОЛ

Напевне, в райцентрі ... а не в цьому лабіринті де Ви живете... чи в нормальних містах!

МИЖІН

(дивуючись)

Та ні, вона правда вже на цій вулиці ... То мабуть не туди звернув.

ФРОЛ

Як не туди? Ви ж казали наліво!

МИЖІН

Наліво то наліво! Може ти збився через свої кляті думки і заїхав не на ту вулицю ...

ФРОЛ

(роздратовано)
Та я чітко їду за Вашими, дядю, вказівками!
Про що мені ще думати?

МИЖІН
Про Броньку, трясця! Вона за лічені хвилини
може вмерти ...

ФРОЛ
(роздратовано, повертаючись до Мижіна)
Та досить мені вже докоряти цією
невігласкою ...

Вона має вже задихнутися від моєї опіки!

МИЖІН
(вказуючи на Броніславу)
Ось, уже й накликав біди!

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

На дорогу раптом виїжджає каталка з залізними суднами та людиною накритою білим простирадлом. Машина Фрола з усієї швидкості врізається в каталку і збиває її. Машина Фрола після цього різко педалює. Людина та залізні судна, з яких виливається якась жовта рідина та шматки сирого свинячого м'яса, вилітають з каталки на кілька метрів і падають на дорогу. Стає помітно що на дорогу пузом впав чоловік в сорочці, джинсах та босий — Стейкач (39). Жовта рідина схожа на маринад частково замурзала спину Стейкача.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол, Мижін та Ярило зі здивованими очима дивляться на збитого Стейкача. На колінах в Ярила ледь чутно стогне Броніслава.

ЯРИЛО
(спокійно, дивлячись на Стейкача)
Причалив ... Сагайдачного човник!

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Збитий Стейкач лежить на дорозі й не ворухиться.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ

МИЖІН

(спокійно)

Фроле ... може вийдеш ... оглянеш?

ФРОЛ

(невтішно)

Та мені й звідси видно, що він мрець!

МИЖІН

А раптом дихає ... Ми його в лікарню зможемо відвезти.

ФРОЛ

(вказуючи на збиту каталку)

Та його по-моєму звідти тільки виписали ... і напевно, посмертно! (помітивши шматки свинячого м'яса) Скільки з нього повилітало теї ...

Броніслава починає ледь чутно стогнати.

МИЖІН

Але гріх буде так все й лишити ...

ФРОЛ

(вказуючи навколо себе)

А хто нас вистежив? Хто? Мертві хаші навколо ... не дивно що люди тут кидаються під машину від нудьги ...

Броніслава починає стогнати гучніше і волочитися на колінах в Ярила.

МИЖІН

Але ти просто так не можеш рушити!

ФРОЛ

Звичайно ... треба (дивиться у заднє вікно машини) іти в об'їзд, аби нічого не зачепити ...

Броніслава стогне і волочиться в Ярила на колінах наче в неї гарячка.

Фрол повертається до Броніслави.

ФРОЛ

(до Ярила)
Що з нею коїться?

ЯРИЛО
(гладячи Броніславу, яка продовжує сильно стогнати)
Та я сам не знаю ...

ФРОЛ
(гнівно)
То нащо ми тебе тоді узяли з собою? Раз
тримаєш мою жінку то відповідай за неї!

ЯРИЛО
(заспокоюючи Броніславу)
Та я роблю що можу, Фроле ...

ФРОЛ
(закриваючи обличчя руками)
Ой що ж це діється в дідька!

Раптом Мижін здригається і міцно схоплює Фрола за руку побачивши щось попереду. Фрол здивовано дивиться на Мижіна.

ФРОЛ
Що таке, дядю?

МИЖІН
(неспокійно, дивлячись на Стейкача)
Поворухнувся ...

Фрол подивився на Стейкача — той лежить нерухомо.

ФРОЛ
(заспокоюючи Мижіна)
Та з ним покінчено, дядю! Зараз поїдемо
іншою дорогою і нічого як не було ...

Фрол заводить машину і готовий здати назад, як Мижін знову здригується.

МИЖІН
(нервово, поплескуючи Фрола по плечу)
Поглянь, ворухиться! Ворухиться!

Фрол та Ярило уважно дивляться на Стейкача.

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач дригає ногою, потім намагається її рівно поставити на землю. Врешті Стейкач повільно посуває руками вперед і намагається підвестись.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол, Мижін та Ярило уважно спостерігають за Стейкачем. Броніслава тяжко дихає.

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач повільно ледь трусячись підіймається, спираючись руками об землю. Лоб в нього червоний і в якихось цятках. Одне око підбите. Потім Стейкач згинає одну ногу в коліні, ступає на цю ногу і підводиться повністю, стаючи вже повністю на землю. Під сорочкою Стейкача голий живіт, знизу вимазаний у щось червоне. Джинси також обмазані в щось червоне.

Стейкач обертається і озирається і врешті помічає машину Фрола. Стейкач тупим поглядом дивиться на машину Фролу, ледь кліпаючи цілим оком. Протирає губу, яка кровоточить. Стейкач відхаркує кров'ю і повільно кульгаючи прямує до машини Фрола.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол, Мижін та Ярило перелякано дивляться на Стейкача.

МИЖІН

(спокійно, до Фрола)

Може, в об'їзд?

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач не зводячи очей з машини Фрола повільно йде до неї. Зачіпає ногою шматок свинячого м'яса і ледь не падає через нього. Стейкач відбиває ногою шматок м'яса подалі і слідує до машини Фрола, відбиваючи також залізне судно що натрапило Стейкачу під ноги.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол, Мижін та Ярило спостерігають за Стейкачем. Броніслава заспокоюється.

ЯРИЛО

(занепокоєно)
Фроле, може рушаймо вже?

ФРОЛ
(спокійно)
Почекай ...

МИЖІН
Дай Боже що лише поранений ... І ледве ходить
...

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач підходить до машини Фрола, опускає руку в джинси і силою витягує звідти кілька звязаних розірваних пакетиків з кетчупом.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол, Мижін та Ярило занепокоєно спостерігають за Стейкачем.

ЯРИЛО
(дивлячись на пакетики з кетчупом Стейкача)
Це типу він кишки вийняв?

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач дивиться на розірвані пакетики з кетчупом, облизує їх та кидає геть, хижо дивиться на Фрола.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фрол занепокоєно дивиться на Стейкача.

ФРОЛ
(до Стейкача)
Як воно, друже? Тримаєшся?

МИЖІН
А що в нього з лобом?

ЕКСТ. МІСЬКА БЕЗЛЮДНА ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Стейкач хижо дивиться на Фрола, потім тягнеться рукою до задньої кишені джинсів і дістає звідти молоток для відбивання м'яса.

Стейкач скалить зуби до Фрола, обмазує замурзаною в кетчупі рукою капот машини Фрола і з усієї сили вдаряє молотком по капоту.

ІНТ. У МАШИНІ ФРОЛА — ПРОДОВЖЕННЯ.

ФРОЛ

(сердито до Стейкача, заводячи машину)
От, падло! Ти що коїш?

МИЖІН

(занепокоєно, до Фрола)
Газуй, Фроле! Давай!

Фрол заводить машину і вона починає швидко здавати назад. Стейкач в пришвидшеному темпі прямує за машиною Фрола.

ФРОЛ

(позираючи на Стейкача і у заднє вікно машини)
Хто це в біса такий?

МИЖІН

(дивлячись на Стейкача, який слідує за машиною)
Скоріше ... він переслідує!

ЯРИЛО

(дивлячись на Стейкача)
Та він скоро впаде, якщо буде так ...
(повертає голову назад і скрикує) Фроле,
гальмуй! Гальмуй, дідько! (смикає Фрола за
руку) Там жінка за нами!

ФРОЛ

(сердито)
Що? (різко педалює і дивиться у заднє вікно
машини і когось помічає) Що за гвалт?

Раптом в машину Фрола ззаду починають щось кидати. Ярило повертає голову назад і помічає жінку в брудному фартуху з відерцем маринованого м'яса — Мариначка (32). Мариначка шипить і кидає в машину Фрола шматок маринованого м'яса.

ЯРИЛО

(занепокоєно)
Ці клятї м'ясоїди притиснули нас з обох
боків! От паскуди!

МИЖІН
(повертаючи голову до Мариначки)
Що вона робить?

Фрол окидує оком Стейкача який прямує до них і Мариначку яка також підступає. Фрол оцінює ситуацію, потім заводить машину і здає назад.

ФРОЛ
(дивлячись у заднє вікно машини)
Як ви мене вже задовбали зранку!

Машина Фрола різко здає назад і збиває Мариначку. Чутно, як відерце маринованого м'яса вивалюється в Мариначки з рук і падає на машину Фрола, заляпуючи її маринадом. Фрол педалює, дивиться у заднє вікно машини, потім дає газу і прямує вперед на Стейкача.

МИЖІН
(злякано)
Фроле, ти що твориш?

Стейкач розмахує молотком і прямує на машину Фрола. Машина їде на Стейкача, але Стейкач встигає вдарити кілька разів молотком об лобове скло машини, трішки потрошивши його, і відстрибнути вбік. Фрол газує і машина гонить до кінця вулиці. Мижін від нервування починає кусати рукав джемпера.

МИЖІН
(озираючись назад і дивлячись на лобове скло)
Господи ... Що ж він творить? Що це таке?

ЯРИЛО
(стурбовано до Мижіна)
Дядю, Ви як?

МИЖІН
Все в порядку, хлопчику! Неущкоджений!
(дивлячись на Броніславу і покусуючи рукав джемпера) Як Броня?

ЯРИЛО
В нормі ... начебто! (дивлячись на лобове скло) Нічого собі, вмазав! Падлюка! (до Фрола) Водію, тебе наче струмом вдарило!

МИЖІН

(перехрещується)
Якийсь божевільний ... (до Фрола) Куди ти так
женеш, зараз ще ми кудись уріжемося ...

Машина Фрола несеться вперед до кінця вулиці і педалює
перед ліхтарем на перехресті. Фрол тяжко зітхає, потирає
лоба, дивиться назад.

ФРОЛ
(дивлячись назад)
Не видно його ... (потираючи обличчя)
Паскуда! (дивиться у потрощене лобове скло)
Клятий гадюшник! (починає бити по керму)
Клятий-клятий ранок! (поглядає на лобове
скло і торкається нього, повертається до
Броніслави, перевіряючи як вона)

МИЖІН
(неспокійно)
Ой, що ж це коїться ... (до Фрола) Ти ж їх
ледь не переїхав! Ти розумієш це?

ЯРИЛО
(до Фрола, докоряючи)
Друже ... це було шалено ... але ти реально
збожеволів. Я думав, ти їх якось минеш, а
ти – наче бик на червону хустку ...

ФРОЛ
(стримуючи нерви, до Мижіна)
Як ... же ви мене всі дістали! Як же ... це все
дістає! (напружено б'є по керму) Тупо-тупо-
тупо! Ми всі взагалі ... мали бути не тут! (з
відчаю падає головою на кермо, чутно легкий
плач)

МИЖІН
(заспокоюючи)
Та не кидайся лавою, вулкане! (озирається
навколо) Головне – що нас ніхто не бачив ...
Справді, якийсь дивний ранок сьогодні –
наче тільки ми сьогодні гуляємо, дивина та
й (від здивування потирає шию і раптом
починає щось на ній шукати) ... хм ...
(перевіряє сидіння та місце під ним, кидає

оком машину щось шукаючи) Де я згубив свій амулет?

Раптом Броніслава різко підводиться з колін Ярила і, вхопивши кинджал з-під сидіння, починає з хижим криком штрикати Ярила кинджалом в обличчя і шию. Ярило не може відбитись від хутких ударів Броніслави, яка виливає з нього багато крові, яка струмом йде з його горлянки.

Мижін зляканими очима дивиться на Броніславу, не розуміючи що коїться.

МИЖІН

Бронько ...!

Броніслава повертається до Мижіна, витягує з грудей амулет з гострим накінецьником на мотузці і кидається на Мижіна, міцно обтягуючи його шию мотузкою і штрикаючи її гострим накінецьником. Мижін починає задихатись, з горлянки ллється кров, і він не може відбитись через тремтячі руки. Мижін зляканими очима поглядає на трішки наляканого Фрола, який сумирно сидить і спостерігає за усім.

Броніслава душить Мижіна і хижо, наче від наркотичного пробудження, дивиться на Фрола. Фрол злякано дивиться на Броніславу і від побачених кривавих тіл в нього тремтить щелепа і починається приступ блювоти. Фрол тремтячою рукою відчиняє дверцята машини, вискакує з машини і падає на землю, починаючи блювати. Фрол тремтячою рукою заслоняє обличчя і протирає його від нервового поту.

Броніслава з закривавленою сукнею і обличчям виходить через водійське сидіння з машини, кидає закривавлений амулет і починає гамселити Фрола руками.

БРОНІСЛАВА

(несамовито)

Чого ти з ними досі не покінчив? Чого? Чого я мусила так довго чекати моменту?

Фрол не ухиляється від ударів Броніслави і як винна дитина валиться на землю ледь не скиглячи.

ФРОЛ

(жалісно, задихаючись)
Все пішло не так! Тебе струмом вдарило, і
ми поїхали тебе ... рятувати! Вся юрба
захвилювалась через тебе і я не міг її
контролювати!

БРОНІСЛАВА
Ідіот, ти мав виконати нашу справу!

ФРОЛ
Але й всі так би повтікали — через
вікна ... Ми б не встигли спалити всю твою
родину в одному гуртожитку ...

БРОНІСЛАВА
(грізно)
На те й сторож зачинив двері, щоб ніхто не
вибіг ... А загинули б ті хто мав ...
(роздумуючи) Тітка з дядьком (повертаючись
до мертвого Мижіна) та ті хто мені
здавлював мої мізки всі ці роки! А ти,
недоумку, все (б'є Фрола по спині)
запаскудив ... Тепер з тобою розберуться
Стейкач з Мариначкою!

ФРОЛ
(здивовано)
Хто?

БРОНІСЛАВА
М'ясники-вбивці! Подружжя, яке рубить свіже
й тупе (хапає Фрола за товсту щоку) м'ясце!

ФРОЛ
(повертає голову до місця, де він збив
Мариначку, ковтає слину)
Ти навіжена ! (люто) Навіжена!

БРОНІСЛАВА
А ти чудово знав з ким маєш справу,
грьобаний акторе!

ФРОЛ
Я — імпровізатор!

БРОНІСЛАВА

Начхати! Головне, щоб ти про матусю свою не забував, хе-хе! (хижо посміхаючись)!

ФРОЛ

(злякано)

Тільки, аби ти її не чіпала ...

БРОНІСЛАВА

Гарний аванс, чи не так? Відпрацювання чи смерть! (хижо сміється)

Фролові стає погано від слів Броніслави і він починає рюмсати.

БРОНІСЛАВА

Та ну, знову? Перестань ревіти! Перестань (б'є Фрола по спині), шмаркач!

Фрол валиться на землю і плаче, затуляючи очі руками

БРОНІСЛАВА

Та що за підстава? Ану підводься, підводься давай, виродку!

Фрол, протираючи очі, підводиться на коліна і тулиться до ніг Броніслави.

ФРОЛ

(жалісно, обіймаючи ноги Броніслави)
Не вбивай мене, прошу! В мене ж нічого нема, крім матусі та ... невеличкої слави! Я хворий, Броніславо! Пощади, і дай відіграти ще один акт! Прошу, Броніславо, прошу тебе!

БРОНІСЛАВА

Припиняй! (відбивається ногами від рук Фрола) Припиняй, кажу! Ти мені ще знадобишся ... на жаль.

ФРОЛ

Спасибі, спасибі тобі! Кажи, що треба!

БРОНІСЛАВА

Спаленого гадюшного гуртожитку буде замало заради моєї шаленої помсти ... Тож, мені потрібно шукати жертву побільше !

ФРОЛ

Так-так ... йдеться про губернатора?

БРОНІСЛАВА

Кого? Ні, дурню, більшого рангу!

ФРОЛ

А! Тоді ... мера?

БРОНІСЛАВА

Який в біса мер?

ФРОЛ

Ну в нас наразі мери мають більше
повноважень ніж губернатори!

БРОНІСЛАВА

Я кажу про свого брата, телепню ти
педикуватий!

ФРОЛ

Брата? А хіба його не було на весіллі?

БРОНІСЛАВА

Цей виродок не хоче мене знати ... Він (іде до
машини Фрола, спирається ліктем на дверцята
і оглядає труп Мижіна щось згадуючи) був
улюбленцем, і після смерті батьків вписався
в довіру дядька ... (гладить підборіддя
Мижіна) А мене все гнобили й гнобили
(злісно відштовхує мертвого Мижіна), і
довели до сказу ... Мій брати (повертаючись
до Фрола) нажився на гарячому, і гарно
забуржуївся ... Тепер я хочу йому (облизуючи
криваві пальці) солодко відплатити ... по-
особливому!

ФРОЛ

(шанобливо)

Чудова ... чудова має бути помста,
Броніславо!

Раптом на дорогу вибігає ПЕРЕХОЖИЙ (32), який здивовано
оглядає машину Фрола з трупами та позирає на Броніславу й
Фрола.

ПЕРЕХОЖИЙ

Гей, вам допомогти? Викликати швидку? (до Броніслави) Ви не постраждали?

Раптом до Перехожого підкрадається Стейкач і вдаряє його молотком по макітрі.

Затемнення екрану.

ІНТ. КЛАДОВЕ ПРИМІЩЕННЯ МАГАЗИНУ ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ — ТИЖДЕНЬ ПО ТОМУ, ДЕНЬ.

Маленьке кладове приміщення. Біля стін стоять високі стелажі з коробками товарів — запаковані та розпаковані. Декілька коробок стоїть й на підлозі. В кутку стоїть стіл з малими коробками з посудом, настільна люстра та маленький телевізор з антеною. Над столом календар.

До кладового приміщення заходить Фіма Тегеранець (26) у жилетці робітника магазину, тримаючи контейнер з їжею. Фіма сідає за стіл, натискає кнопку на телевізорі, телевізор вмикається на якомусь новинному каналі, ідуть різні рекламні ролики. Фіма відкриває контейнер з їжею та починає шукати в кишенях виделку. Але не знаходить її і розкриває одну з маленьких коробок на столі і дістає звідти красиво загорнуті столові прибори. Фіма швидко зриває з них обгортку і починає їсти з контейнера, дивлячись у телевізор.

Починається випуск новин. Фіма їсть з контейнера та дивиться новини. Голос ведучого з екрану:

"Денний випуск новин, вітаємо вас! Нагадуємо, що тиждень тому суцільна увага не сходила з жакливих подій в одному українському містечку. На сьогодні маємо наступні подробиці! Стан постраждалої від дорожнього теракту жінки значно покращився, а її чоловік не на хвилину не покидає дружину. Нанесені нападником травми не нанесли значного ушкодження, в постраждалої лише після-больовий шок.

Все сталося вдень на безлюдній вулиці. Коли на молодят, які гуляли вулицею після весілля, напав божевільний з молотком, наніс кілька ударів нареченій, молодик зміг від нього відбитись. Молодятам намагалися допомогти старий чоловік з сином, які проїжджали поряд на машині, та перехожий, але нападник побив їх до смерті. Терорист залишався біля місця злочину, чекаючи міліцію та взявши в заручники нареченого, але прибула поліція нейтралізувала

вбивцю. Ним виявився міський м'ясник, сумирний громадянин, який нікому не бажав зла. На такі злочинні дії, підкреслюють місцеві, його могла підштовхнути смерть дружини, яку він сильно любив."

Фіма напружив вуха та очі від зацікавленості.

"Обпечену з палаючого гуртожитку дитину вдалося врятувати. 10-річна Настя отримала серйозні опіки і ледь могла дихати. Все сталося вдень після вибуху в міському гуртожитку, в якому знаходилося 30 мешканців. Чверть з них загинула, більшість була напідпитку. За свідченнями потерпілих, деяких хто встиг вибратись з полум'я добивав сторож будинку, який потім зник. Причиною вибуху міг бути різкий спалах газу через необережну поведінку жителів. Бо з самої ночі майже весь гуртожиток святкував весілля. Настя лишилась без обох батьків."

Фіма зацікавився ще більше, відволікаючись від їжі.

" А вчора вночі на міському звалищі затримали прибиральницю, яка намагалась сховати труп свого начальника. Жінка зізналась у скоєному вбивстві, тіло вона ховала в зачиненій клініці свого керівника, коли врешті вирішила його позбутись. Жертвою був приватний терапевт Вальков. Основною з мотивацій свого вчинку винуватиця називає небажання Валькова вилікувати її хвору спину."

ФІМА

(після почутої новини)

От баба дає!

Раптом поза дверима чуто голос з естонським акцентом менеджера Фіми – пана Свена (47), естонця.

ПАН СВЕН

(голосно)

Тегеранец!

Фіма від переляку зачіпає рукою коробку з хрусталим посудом і та падає на підлогу. Фіма нервово зітхає.

ФІМА

Я тут, пане Свен!

ПАН СВЕН

Приннеси наппоор хрустаальной пасутты! Там еще адин астаался!

Фіма дивиться на коробку з посудом, яку зачепив.

ФІМА

(ненавмисно)

Угу, в курсі!

Фіма тягнеться за коробкою, трясє її, перевіряючи чи нічого не розбилось.

ІНТ. ЗАЛА МАГАЗИНУ ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ —
ПРОДОВЖЕННЯ

З кладового приміщення до зали магазину виходить Фіма з коробкою порцелянового посуду, яку кинув на підлогу. На нього чекає подружжя — покупець № 1 (45) та його дружина (43).

ФІМА

(потираючи лоба, до покупця)

Вибачте, здається нам знову щось не те підсунули. Ви можете щось інше таке ж дешеве!

ПОКУПЕЦЬ №1

Шкода, такий гарний набір ... Ну, нічого (до дружини), щось інше Яремчукам подаруємо!

ДРУЖИНА ПОКУПЦЯ №1

Давай тоді той залізний скребок. А то щось в них дуже брудна витяжка над плитою ...
(посміхається)

Покупець №1 і його дружина ідуть далі до зали магазину. До Фіми підбігає пан Свен з ганчіркою.

ПАН СВЕН

(незадовільно)

Тегеранец!

ФІМА

(зітхаючи)

Пане Свен, не кричіть так, наче я справді з Ірану. Що знову?

ПАН СВЕН

Ис-са теппя я стал польше ругааться на
руусском ... а мне как ээстонцу этта аббидна!

ФІМА

Але так я вас краще розумію!

ПАН СВЕН

(гнівнo)

Саамалчи!... (показує ганчірку) Ты можеешь
скаазать что эттаа?

ФІМА

Це ... ганчірка, начебто!

ПАН СВЕН

А паачему она такаая чистаая?

ФІМА

(невпевнено)

Бо ... ми премо її з естонським Персіллом?

ПАН СВЕН

(грізно трясучи ганчіркою)

Ты сноова не фытеер виитрину, пааршивец! А
наа них смоотрят паакупатеелли!

ФІМА

Та я завжди протираю стелажі ... Підвіконня
має протирати Юрта! (вказуючи на Юрту)

ІНТ. МАГАЗИН ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ, БІЛЯ КАСИ –
ПРОДОВЖЕННЯ.

Вагітна дочка пана Свена естонка Юрта (18) стоїть біля
каси і замотує скотчем коробку з якимось товаром. Юрта
робить це дуже повільно і невпевнено. Біля неї стоїть
покупець № 2, сердито дивлячись на Юрту. Касовий апарат
обклеєний наліпками з естонським прапором.

ІНТ. ЗАЛА МАГАЗИНУ ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ –
ПРОДОВЖЕННЯ

ПАН СВЕН

Онна береєменна, ей неельзя мноого
рааботать!

ФІМА

І заради цього вона спаплюжила своє життя,
втративши вищу освіту і батька дитини ...

ПАН СВЕН

Даавольно, этто не тваае деело ... С тебе
штраф — идешь нааверх памаагать дяде
Тоому!

ФІМА

(роздратовано ставить коробку на підлогу)
Та за що? Блін, це лише підвіконня! В ІКЕА
навіть з продавців та пилюка сиплеться!

СВЕН

(шипить як змія)

Ole vai! Не пааминай эттих швеедов в маае
магаазине. Ненаавижу их! К дяде Тоому
идеешь ты!

ФІМА

Та я в того буркотуна майже щодня! На двох
фронтах, можна сказати. А от ваша (вказуючи
на Грету) благовірна в цей час аби чим
займається ...

ІНТ. МАГАЗИН ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ, БІЛЯ ВІТРИНИ
ПРОДОВЖЕННЯ.

Дружина пана Свена — естонка Грета (45) з розпатланим
волоссям, одягнена як стара, з сигаретою у роті стоїть
біля вітрини з товаром і обмотує стару порцелянову вазу у
різнокольорові стрічки, інколи колупає пальцем у зубах.

ІНТ. ЗАЛА МАГАЗИНУ ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ —
ПРОДОВЖЕННЯ.

ПАН СВЕН

Греета украашает мой магаазин, как
истиинная эстоонка! Ради привлеечения
покуупателей, в отличие от тебя,
любителя потоорчаать в клаадовке!

ФІМА

(говорячи пошепки)

А от по-моему навпаки, пане Свен! На днях я
чисто випадково побачив її з якимось
підтягнутим блондином. Він пригощав її

сендвічем, а вона ... лізла до нього як пиявка.

ПАН СВЕН
(обурившись)

Чтоо?!

ФІМА
(знову пошепки)

І більш того – вчора він підвіз її на своєму "Вікінгу" ... Ну, тобто, байку! А потім вона йому віддячила поцілунком і ледь не дійшло до (натякаючи очима) ...

ПАН СВЕН
(обурено)
Чтоо ты таакоє несеешь?!

ФІМА
І, до речі, останній шматок святкового торта вона тоді віддала йому, а не мені! Я через вітрину бачив.

ПАН СВЕН
(люто)
Чтоо? (обертається до Грети) Коому ты, шлюха, вчеєра оддаала мой прааздничный пироог?

ІНТ. МАГАЗИН ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ, БІЛЯ ВІТРИНИ –
ПРОДОВЖЕННЯ.

Грета піднімає сумні втомлені очі до пана Свена.

ІНТ. БАЛКОН ДЯДЕЧКИ ТОМА – ПРОДОВЖЕННЯ.

Сивий естонець дядечко Том (60) в окулярах ремонтує за балконом якусь зі сталевими прутами, схожу на панель для грилю. За ним на розкладному стільці сидить Фіма. Навпроти Фіми стільчик з пляшкою пива та баночка з цвяхами.

ДЯДЕЧКО ТОМ
(пораючись з підставкою за балконом)
Я таак раад чтоо ты мнеє помогааешь,
Фиимочка! Чтооб я беез теебя деелал ...

ФІМА

І не віддячуйте, дядечко Томе! Я поки в Вас відпочину до кінця зміни, добре?

ДЯДЕЧКО ТОМ

(люб'язно)

Каанечно, остаавайся! Мыы любим гоостей!
(обертається і голосно гукає дружину
естонку Ірму(55)) Иирмаа!

ІРМА

(люб'язно)

Даа, minu Tommy!

ДЯДЕЧКО ТОМ

Пожаарь овоощи покаа на плиите, я с грилеем
ещее повожуусь!

ФІМА

(помітивши, що дядечко Том щось лагодить)
Над чим сьогодні пальці викручуєте?

ДЯДЕЧКО ТОМ

(пораючись із підставкою за балконом)

Да воот с гриилем что-тоо ... Накрылся
похооже ...

ФІМА

Цікаво! Гриль на балконі?

ДЯДЕЧКО ТОМ

На сааом дееле это отпугииватеель птииц.
Садяятся туут всякие гоолуби, а эттаа
(вказуючи на підставку) штуука их здороова
обжиигает. Чтооб онии моою рассааду
пеерцев не жраали. А еесли этиих тваарей
ещее таак приижать (вказує на
підставку) ... тоо потоом цыплята табаака
каакие получааются(посміхається)!

ФІМА

(дивуючись)

Оу ... стривайте, а ми не їх випадково їли на
Ваш день народження ?

ДЯДЕЧКО ТОМ

Сначаала я не хоотел рискоовать ... но коогда мы с Иирмой попробоовали пеервого гоолубя – выышло впоолне вкуусно, раазве неет?

ФІМА

Ну так ... і ще такой хрумкий ... Думав, приправа якась!

ДЯДЕЧКО ТОМ

Таак эттоо рыыбная, хооть мыы рыыбу и не лююбим, но с неей таакая вкууснятинаа выыхоодит. Заато нее будуут поо баалкону стуучать, гаады. (вказуючи на підставку за балконом) В магаазине опяять переполоох, даа?

ФІМА

Ще й який! Пан Свен знову не в гуморі, думаю, скоро мене викине звідти!

ДЯДЕЧКО ТОМ

Возмоожно. Все раавно его лаавка скороо руухнет ... (обертаючись до Фіми) Наам, эстоонцаам, ниикто не раад за грааницей. Хороошо, что не умчаались в Рооссию! (робить ковток з пляшки пива) Свээн былл проотив.

ФІМА

Ну так, різко було б ... Ви он чули, що в країні робиться? Різанина на вулиці, м'ясорубка справжнісінька!

ДЯДЕЧКО ТОМ

(продовжує поратись із підставкою за балконом)
Миир соовсеем не меняается, паарень ... Поножоовщина раади золоота, а награабленное тащаат жожакаам. Реежут поголоовно, и по труупам ходяят в плаатях. Таак былоо и еесть! Каак еесть в ... (голосно гукаючи Ірму) Иирмаа!

ІРМА

(люб'язно)

Даа, minu Tommy !

ДЯДЕЧКО ТОМ

Каак наазывается нааш любимый фиильм? Тоот
что мы чаасто смоотрим.

ІРМА

(невпевнено)

Эмм .. Девяять с полоовиной недеель, minu
Tommy ?

ДЯДЕЧКО ТОМ

(невдоволено)

Еі, ээстии фиильм, Иирма! Эстоонский фильм.

ІРМА

А-а ... Кажется, Viimne reliikvia, minu
Tommy!

ДЯДЕЧКО ТОМ

(до Фіми)

Даа, всее каак в фиильме Viimne reliikvia,
Вееликая рееликвия. Убийствоо раади любви
вместо жаажды небеесного спокоойствия.
(ремонтует підставку і раптом один прут
відламується) Eesti kuradile! (лаучись)
Слаамалоось, чеерт! (торкається цілих
прутів) Ноо ещее рааботает ...

Дядечко Том хитає підставку перевіряючи чи вона ціла. Але
раптом підставка відламується від балкона і падає вниз.

ДЯДЕЧКО ТОМ

(дивлячись вниз з балкону)

Eesti kuradile! (лаучись)

ФІМА

(підбігає до дядечка Тома і дивиться вниз)

Н-да!.. Добре, що хоч нікого не зачепила!

ДЯДЕЧКО ТОМ

(спокійним відчайдушним тоном)

Даа ... А чтооб быыло еслии быы зацеепиила?

Фіма здивовано дивиться на дядечку Тома.

ІНТ. МАГАЗИН ТОВАРІВ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма стоїть біля мангалів та грилів-барбекю і оглядає їх.
Біля нього стоїть продавець-консультант (29).

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

(привітно)

Це мангали середніх розмірів ... То великі системи для барбекю. Можна все що завгодно класти! Є ще сковорідки-гриль. Що Вас саме цікавить?

ФІМА

Та я знайомим щось хотів подарувати. Вони естонці – ті ще диваки, знаєте ...

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

Ага ... Тоді (підходить до одного з мангалів і дістає звідти решітку-гриль) ось – фіш-гриль, самий клас!

ФІМА

Та вони, власне, рибу не їдять .

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

(дивуючись)

Як? Естонці які не їдять рибу? Це ж нісенітниця!

ФІМА

(спокійно)

Неймовірно, чи не так? Світ зовсім збожеволів.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

І не кажіть ... Де подівся старий добрий консерватизм?

ФІМА

(роздумуючи)

Мабуть ... стрибає на колінах депутатів.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

Хе-хе, гарний жарт!

ФІМА

(оглядаючи гриль-барбекю)

Я, напевне, он те барбекю візьму. Як раз на балконі стане.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

Гаразд, здається, в нас залишився середніх розмірів. Як раз для дому. А то (вказуючи на великий гриль-барбекю) цим тільки голубів відлякувати (посміхається). Зараз повернусь!

Продавець-консультант йде до службової кімнати. Фіма озирається, оглядаючи інші товари, і підходить до вітрини, де розміщені пляжні товари. Оглядаючи пляжні товари Фіма під пляжною парасолькою помічає босу людину, що спить на шезлонгу в панамі та притиснувши газету до обличчя. Фіма придивляється, підходить ближче аби зрозуміти що з цією людиною, і випадково зачіпає ногою дитяче відерце.

Спляча людина одразу прокидається, махаючи газетою. Фіма стає струнко ніби нічого не скоїлось. Сплячим виявляється молодший працівник магазину Денис Когтев (46), який помічає Фіму і злісно на нього дивиться. Потім Когтев починає читати газету.

Фіма відходить вбік і робить вигляд що оглядає товари, озираючись до Когтева, який спокійно читає газету. Але Фіма починає раптом уважно придивлятись до Когтева, ніби впізнаючи його. Когтев помічає на собі погляд Фіми.

КОГТЕВ

(неохоче)

Щось турбує, приятелю?

ФІМА

Та ні я от ... (озираючись) просто роздивлявся ... Вибачте, але (уважно придивляється до Когтева) здається я Вас десь бачив вже ...

КОГТЕВ

(неохоче)

Мабуть ... Я тут щодня біля вітрини засмагаю. Наче Софі Лорен з обкладинки (підсміюється) ... якщо це не вульгарно.

ФІМА

Та ні ... Давно я Ваше обличчя бачив ... і
якось частіше звичайного. (придивляється до
Когтева) Як це може бути?

КОГТЄВ

Хлопче, (чеше живіт) якщо ти прийшов
сповістити, що ти мій син якого в мене і
немає бути... То ти зайшов не до тої лавки.

Зі службової кімнати захекано вистрибує продавець-
консультант.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

(до Фіми)

Даруйте, але лишилися тільки ці великі
(вказуючи на гриль-барбекю), малі вже
розібрали ... (помітивши Когтева) Чого знову
розлігся? Йди за касу, неук!

КОГТЄВ

(до продавця-консультанта)

Хлопчику, нікого ж нема, чого там стояти?

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

Здається, я тут старший працівник. І ти
мене маєш виконувати що скажу.

КОГТЄВ

Я вже стількох (повільно підводиться з
шезлонгу) за життя виручив, що од того
більше сам постарів, ніж ти.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

Досить, не такий вже й старий ... Тобі ждесь
за п'ятдесят вже?

КОГТЄВ

Слухай, шмаркачу, (складає газету) мій
шалений досвід можна порівняти з правлінням
Фіделя Кастро ... якщо це не вульгарно. А
скільки (озирається до Фіми) я людей
обкрутив, то ви, хлопчики, стільки в горщик
не ходите, тож ...

ФІМА

(до Когтева)

Точно ... Я бачив Вас у дитинстві. Вас із батьком... Чи не тоді?

КОГТЄВ

(зітхаючи)

Обізнався, юначе, напевне ... Я тебе не пам'ятаю.

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ

(до Фіми)

Вибачте за мого помічника. Цей Когтев вічно у щось має втрапити!

ФІМА

(пригадуючи)

Стривайте ... якесь знайоме прізвище ... Так батько називав свого партнера. Типу, Ніготь чи Кіготь, здається.

КОГТЄВ

(підозріло, до Фіми)

Ніготь?... Мене так кликали колись ... а ти звідки дізнався?

ФІМА

(здивовано)

Та я впізнав Вас і все. Не знаю чому ... Але схоже Вас батько часто нахвалював, і десь Ви з ним ходили ... а от чому і де?..

(поступово згадуючи) Стривайте ... це ж Ви втягнули тата в якусь аферу і ми ледь квартиру не втратили ... Ви йому щось пропонували а потім ... Точно. Деня Кіготь то Ви!

КОГТЄВ

(перериваючи і плескаючи в долоні)

Таак ... Думаю треба нам прогулятись!

Фімі вдається щось пригадати і раптом він хапає Когтева за ший і починає душити. Когтев пробує відбитись від нього.

ІНТ. ЗАЛ ЦАРСТВА СВІДКІВ ЄГОВИ — ВЕЧІР.

В освітленому залі на широкому килимі сидять свідки Єгови, загалом жінки та кілька чоловіків, та всі жалібно виють в якийсь музичний такт. Перед ними стоїть пастор

(50) в білій сорочці, який так само виє і плескає в долоні. За ним стенд з зображенням релігійних символів.

В кінці залі, подалі від усіх, сидять Фіма з Когтевим. Когтев уважно слухає виття, Фіма з острахом дивиться на свідків Єгови.

ФІМА

(пошепки до Когтева)

Що ми робимо в общині свідків Єгови?

КОГТЄВ

(пошепки)

Взагалі-то, я тут працюю.

ФІМА

Ким саме?

КОГТЄВ

Не знаю ... от прийшов на співбесіду!

Фіма здивовано поглянув на Когтева. Свідки Єгови продовжують жалібно вити, а пастир плескати в долоні.

ІНТ. КОРИДОР В ОБЩИНІ СВИДКІВ ЄГОВИ — ПРОДОВЖЕННЯ.

В коридорі стоять свідки Єгови, спілкуються між собою, та п'ють чай з пластикових стаканчиків.

Фіма підходить до столу з солодощами та чаєм, бере собі чай. Роздивляється навколо і помічає поряд із собою низькорослу жінку (55) в окулярах у білій хустці, яка підозріло дивиться на Фіму, ледь не з ненавистю. Фіма усміхнено підіймає стаканчик із чаєм в знак привітання, але низькоросла жінка продовжує сердито дивитись на Фіму. Фіма тривожно відходить подалі, та низькоросла жінка не зводить з нього очей.

З залу царства свідків Єгови залу виходить Когтев, який перед цим потиснув руку пастору. Когтев підходить до Фіми.

КОГТЄВ

(спокійно)

Що ж ... пізно прийшов. Мій піст вже зайняли.

ФІМА

А що ви тут збиралися робити? Читати проповіді?

КОГТЄВ

Та ні ... В них була нова вакансія охоронця прихожан. Ну, ходити за (вказуючи на свідків Єгови) ними усюди і боронити од неприємностей ... Гарно платять між іншим!

ФІМА

Та ви що, це ж (пошепки, озираючись) секта!

КОГТЄВ

(роздратовано)

Я заробляю як можу, дурню. І не твоє діло, де саме, хоч біля сральника ... Чого ти взагалі за мною поперся? В тебе ж сім'я там, брати та сестри?

ФІМА

Та нема в мене нікого ... І це Ви мене за собою повели.

КОГТЄВ

Ясно ... (зітхаючи) То це тільки в мене пришелепкувата рідня. А про сестру годі й говорити! То ... чого ти хочеш?

ФІМА

Хочу дізнатись, чому через Вас моя родина ледь не опинилася на вулиці (сердито дивиться на Когтева).

КОГТЄВ

Слухай, приятелю, в мене таких як ти було тисячі. І майже всіх я лишав домівки. Витрушував з людей стільки, скільки попелу лишилося від міста Помпеї ... якщо це не вульгарно. Але бачиш (вказуючи на общину свідків Єгови) де я опинився зараз!

ФІМА

Але мій батько Вам довіряв ...

КОГТЄВ

Хлопче, довіритися можна й студентці яка залюбки підніме блузку. Але ж є й такі що

врізають каблуком поміж бубликів. Тямиш? А твій батько був просто (забирає в Фіми чай і робить ковток) ідіотом! Не нагадаєш до речі його прізвища?

ФІМА

(різко хапаючи за комір і погрожуючи)
Я тобі сволота зараз все пригадаю ...

Кілька свідків Єгови озирнулися до Фіми з Когтевим.

КОГТЕВ

(озираючись і заспокоюючи Фіму)
Легше, синку! Не битимеш же мене в такому місці.

ФІМА

А чого тобі не вліпити по пиці, га?

КОГТЕВ

Я вже нічого не поверну. Я сам на нулі.
Шукаю нормальну роботу, знімаю кімнату в одної дебільної пари, яка мене сприймає як педофіла. Своє вже отримав, чого ще вимагатимеш?

ФІМА

Аби згорів з усім, що вкрав.

КОГТЕВ

Типу як в Булгакова? Якщо це не вульгарно ...

Фіма штовхає Когтева в бік столу і хоче йому врізати, але до Когтева з Фімою підходить пастир з пачкою буклетів.

ПАСТИР

(люб'язно, до Фіми з Когтевим)
Даруйте, милі друзі! Чи не хочете допомогти нашій братії походити по домівках і розповісти про істинну віру Божу?

Фіма з Когтевим здивовано дивляться на пастира.

ЕКСТ. ВЕЧІРНЯ ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма йде вулицею до житлового будинку, в якому мешкає і працює. Фіма збирається переходити дорогу, як раптом з

під'їзду вибігає Грета з валізою на колесах. Озирається аби її ніхто не бачив і зупиняється перед дорогою, когось чекаючи.

Раптом на дорогу виїжджає таксі, зупиняється біля Грети. З машини виходить коханець Грети (45), пухленький, в окулярах, скромного вигляду. Коханець починає цілувати Грету, але та просить його скоріше поставити валізу в багажник. Грета озираячись швидко сідає в таксі. Коханець Грети знесилено відчиняє багажник, ледве підіймає валізу і ставить її туди, потираючи руки від напруги. Коханець Грети швидко сідає в таксі і машина їде вперед вулицею.

Фіма після побаченого глузливо посміхається. Раптом згори з будинку чується знайомий голос. Фіма підіймає голову і бачить на балконі п'ятого поверху дядечку Тома, який оглядає свій балкон, а особливо розсаду за ним.

ДЯДЕЧКО ТОМ
(роздратовано)
Kurat! (лаючись) Иирма!

ІРМА
(втомлено)
Даа, mine Тому!

ДЯДЕЧКО ТОМ
Эттии гоолуби пожраали веесь моой пеерец.

ІРМА
Ниичего. Куупим в маагазине.

ДЯДЕЧКО ТОМ
(жалісно)
Ну поочему онии от меня не отстаанут, аа?
Меерзкие тваари (визираючи з балкона),
попрообуйте ееще подлееететь. Рукаами шкууру
сдеру (погрожуючи пальцем)!

Фіма після побаченого і почутого мило всміхається.

ІНТ. КВАРТИРА ФІМИ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма входить в квартиру, кидає взуття в коридорі з голими стінами, йде на кухню.

На кухні на плиті стоїть казан. В раковині брудний посуд. На столі навпроти плити стоїть стаціонарний телефон.

Фіма знімає сорочку кидає на стіл. Фіма підходить до плити, піднімає кришку казана – там давно зварені макарони. Фіма дістає з шухляди ложку і намагається перемішати макарони, але не виходить, бо вони зліпилися. Фіма кидає ложку в раковину, відчиняє холодильник, щось вишукує. Знаходить пачку з м'ясом у маринаді. Фіма дістає ту пачку, дістає сковорідку з шухляди і ставить на плиту.

Фіма намагається відкрити пачку з маринованим м'ясом і раптом починає дзвонити телефон. Раптом Фіма напружується і сильно надриває упаковку з маринованим м'ясом, як весь маринад починає литись на підлогу. Фіма нервово спльовує і упаковка випадає з його рук. Фіма піднімає упаковку, кидає її на стіл, бере ганчірку та витирає підлогу від маринаду.

Телефон досі невпинно дзвонить і вмикається автовідповідач. Лунає жвавий голос друга Фіми Ігорька (25):

"Хао, капітане Куку! Тебе ще не з'їли твої аборигени?... Ти там що вже спиш? Або десь знову вештаєшся? Коротше, термінові новини: твоя кохана повертається до Києва. Мені це сказав Вітьок, а йому Рита, а тій передала Марта, яка щось там наплутала із датами ... чи просто забула – таке в неї часто буває ... Словом, донна Зоя завтра о сьомій вечора приїздить з Варшави. Стрічаємо на автовокзалі – потім на нашій точці. Не забудь та не зітри це повідомлення. Бо пошкодуєш!"

Після почутого Фіма кидає ганчірку у раковину. Потім спокійно сідає за стіл про щось думаючи та куштуючи пальцем маринад з упаковки.

ІНТ. ВІТАЛЬНЯ У КВАРТИРІ ФІМИ – ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма відчиняє шухляду під телевізором і дістає звідти розпаковану паперову обгортку з поштовим штампом. З обгортки дістає реглан зі смішною вишивкою та привітальну листівку з Польщі від Зої. Фіма оглядає листівку, потім бере реглан, оглядає його та привітно посміхається, щось пригадуючи.

Раптом Фіма йде до застеленого дивану, бере подушку в наволочці, намагає рукою і дістає пожмакану фотокартку, де він та Зоя усміхнено сидять біля фонтану, опираючись підборіддям на кулаки. Фіма лягає на диван та кладе поряд із собою фотокартку, дивлячись на Зою.

ІНТ. КУХНЯ У КВАРТИРІ ФІМИ — НАСТУПНИЙ ДЕНЬ, РАНОК.

Фіма сидить за столом у реглані зі смішною вишивкою, їсть макарони з казану і не зводить очей з фотокартки з Зоєю. Поряд із Фімою пачка із залишками маринаду для м'яса. Починає дзвонити телефон.

Фіма поливає макарони маринадом і далі їсть, дивлячись на фотографію. На телефоні спрацьовує автовідповідач, говорить Ігорьок:

"Хао, жайворонку! Ти не видалив вчорашнє повідомлення? Так от ще раз нагадаю, що сьогодні побачиш свою кохану. Осьомій на автовокзалі. Не прогав! Хоча знаю, що ти досі спиш!"

ІНТ. ЗАЛА МАГАЗИНУ ЕСТОНСЬКОЇ ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ — ДЕНЬ.

Фіма у тому ж реглані мрійливо витирає ганчіркою стелажі з товарами, не зводячи очей з фотокартки з Зоєю, яка перед ним.

За спиною Фіми сваряться естонською мовою пан Свен з Юртою щодо втечі Грети. Юрта нервово змахує руками, звинувачуючи у всьому пана Свена. Пан Свен хоче заспокоїти Грету і обійняти її, але Грета продовжує на нього лаятись.

Фіма не чує криків за собою, проте вирішує обернутись і щось сказати пану Свену, але потім передумує і далі витирає стелажі, привітно дивлячись на фото з Зоєю.

ІНТ. У ТРОЛЕЙБУСІ — ВЕЧІР.

Фіма в реглані зі смішною вишивкою їде у тролейбусі, визираючи у віконце і вишукуючи свою зупинку.

Тролейбус зупиняється біля автовокзалу, Фіма вибігає з тролейбусу і прямує до автовокзалу. Дорогою до нього трішки нервуючи Фіма зализує волосся, дістає з кишені маленький флакончик з парфумом. Машинально пирскає на

шию, зап'ясті та випадково від хвилювання – у рот. Фіма випльовує парфум з рота та ховає флакончик назад у кишеню.

Біля Фіми проходить хлопчик (10) , який везе скейт(12) з пляшкою лимонаду в руці.

ФІМА

(зупиняючи хлопчика)

Стривай! Можна сьорбнути?

Хлопчик здивовано дає Фімі пляшку. Фіма робить кілька ковтків і спиняється, полегшено зітхаючи.

ФІМА

Дякую!

Фіма рушає з пляшкою далі.

ХЛОПЧИК

Гей, а лимонад?

ФІМА

(нервуючи)

Ой, вибач ... (дістає з кишені гроші і дає хлопчику) Іди собі новий купи!

Хлопчик киває, ховає гроші у кишені і їде собі на скейті.

Фіма нервуючи швидким кроком іде до автобусної зупинки. Допиває лимонад і кидає пляшку. Фіма доходить до автобусної зупинки і спиняється недалеко від автобусу, з якого виходять пасажери.

Біля автобусу стоїть трое дівчат з квітами та двоє хлопців. Серед хлопців вирізняється Ігорьок, який стоїть з коробкою цукерок і уважно оглядає пасажирів, що виходять з автобусу. Один з хлопців стоїть з гітарою (25).

Раптом з автобусу вискакує дівчина – Зоя (24), бачить Ігорька і кидається йому в обійми. Потім Зоя іде обіймати хлопця з гітарою та трьох дівчат. Зоя всім всміхається та сміється. Хлопець з гітарою починає раптом грати на своєму інструменті.

ХЛОПЕЦЬ З ГІТАРОЮ

(граючи і співаючи)
Take me down take me down airplane ... Take
me down and up again!

Ігорьок та група молодиків підбадьорюють Зою потанцювати,
але Зоя відмовляється і кланяється, що їй так зустріли.

За всім осторонь спостерігає Фіма, який дивиться на Зою і
ледве посміхається, боячись підійти до неї та групи
молодих осіб.

ІНТ. ВІЛЯ МАГАЗИНУ ТОВАРІВ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ — ВЕЧІР.

Когтев стоїть за касою, перевіряючи касовий апарат.

КОГТЄВ
(перелічуючи гроші)
Триста ... чотириста ... ніби все. До
вчорашньої виручки нічого не додалось.
(нагинається і дістає сумку, надягає її
через плече і каже продавцю-консультанту)
Все, малий, я піду!

Когтев іде до дверей, киваючи в бік продавця-
консультанта, який сидить навприсядки і з усіх сил
накачує насосом волейбольний м'яч.

КОГТЄВ
(відчиняючи двері, до продавця-консультанта)
Не напружуйся так сильно. Ти ж не дівці
догоджуєш! Якщо не так вульгарно ...
(посміхаючись) Навіщо взагалі ти це робиш?

ПРОДАВЕЦЬ-КОНСУЛЬТАНТ
(накачуючи м'яч)
Аби з тебе, недоумку, всю гадь вибити ...

КОГТЄВ
Ну чого ти так ... Скоро шеф зробить нас
одного рангу — і ніхто нікому не сушитиме
мізки. (виходячи з магазину) Не забудь
цього разу зачинити магазин, спортсмен!

Когтев виходить з магазину. Продавець-консультант бере
волейбольний м'яч і розлючено кидає його перед собою.

ЕКСТ. ВУЛИЦЯ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Когтев іде вулицею, проходить біля молодого скрипалю у футболці (27), що вправно грає на своєму інструменті, і доходить до кіоску.

В кіоску Когтев купує сендвіч та енергетик у пляшці та кладе у паперовий пакет. Когтев відходить від кіоску, кидає кілька монеток скрипалю і йде далі. Скрипаль кланяється і продовжує далі грати.

ЕКСТ. СКВЕР — ПРОДОВЖЕННЯ.

Когтев іде порожнім сквером, озираючись. Когтев дістає з сумки шапку і надягає. Трішки пришвидшує крок.

ЕКСТ. НА ПЕРЕХРЕСТІ В КІНЦІ ДОВГОЇ ВУЛИЦІ — ПРОДОВЖЕННЯ

Когтев доходить до перехрестя в кінці довгої вулиці, перебігає дорогу і йде до арки між будинками. Когтев проходить через арку до дворику. Зліва у дворіку нижній вхід до комп'ютерного клубу з табличкою закладу.

Когтев спускається сходами вниз, відчиняє двері до комп'ютерного клубу.

Когтев виходить до коридору з входом до зали комп'ютерного клубу. За дверима тьма, за яким нічого не видно. Біля вхідних дверей сидить охоронець Максимович (50) з чашкою кави.

КОГТЕВ

Гуд івенінг, Максимовичу!

МАКСИМОВИЧ

(сьорбаючи каву)

З івенінгом Вас, пане Денисе! Вже
зачекався .

КОГТЕВ

Як завжди (дістає з сумки набір мормишок) з подарунком (дарує Максимовичу)!

МАКСИМОВИЧ

І звідки тільки вони в Вас беруться. Дякую
ще раз!

Когтев заходить через входні двері й тують та виходить до освітленої зали комп'ютерного клубу.

В залі декілька рядів з комп'ютерами. За трьома з них сидять трое підозрілих осіб в навушниках. В дальньому кутку зали двері до технічної кімнати. Когтев озирається і йде до крайнього ряду з комп'ютерами, де нікого немає.

Когтев сідає за комп'ютер, вмикає його, ставить сумку і паперовий пакет на стіл. Когтев знімає шапку, з пакета виймає сендвіч з енергетиком. З сумки Когтев дістає скріплені папери з якимись таблицями. Когтев потирає руки і починає працювати за комп'ютером.

ЕКСТ. БІЛЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ КАВ'ЯРНІ – ВЕЧІР.

Похнюплений Фіма виходить з літературної кав'ярні і зупиняється про щось думаючи.

З кав'ярні вибігає жвавий Ігорьок, ледь похитуючись.

ІГОРЬОК

(до Фіми)

Так ... я чогось чи не зрозумів чи ти весь вечір сидів такий ... ніякий? Зоя ж приїхала, ти чого?

ФІМА

(понуро)

Та ... таке ... якась вона інша ...

ІГОРЬОК

Нічого дивного! Вона ж два роки в Польщі була ... не помітив, хіба? Чи ти думаєш вона пшека у чемодані ховає?

ФІМА

Якого пшека?..

ІГОРЬОК

Ну ти ж чув як вона нахвалювала польських гвардійців ... Думаю не через танки з гарматами.

ФІМА

(злісно)

Та я її не ревную! Просто ... якось не цікаво мені вже з нею. Не знаю чого ...

ІГОРЬОК

З тобою таки щось зробили ці естонці. От чортові балтійці! Чого ти серед них як кілька тісنيшся? Звільнися і все!

ФІМА

Вони тут ні до чого ... Напевне, це через мене! Щось в мені вже не так ... (про щось задумавшись)

ІГОРЬОК

(міркуючи)

Ну то ... давай розберемося. (заходить у кав'ярню, виходить звідти з гіроскутером, стає на нього) провітрито мізки і обміркуємо чого ти такий. (рушаючи на гіроскутері вперед і підштовхуючи Фіму) Давай-давай!

ФІМА

(опираючись)

Та нащо ?

ІГОРЬОК

Ідемо-ідемо ... Мені ще дещо куди треба зганяти. (іде на гіроскутері вперед) Ну ти йдеш, тухтію?

ФІМА

(озирається)

Ну окей, пішли!

Ігорьок рушає на гіроскутері вперед вулицею, Фіма слідує за ним.

ФІМА

(слідкуючи за гіроскутером Ігорька)

Як ти на ньому ганяєш?

ІГОРЬОК

(прискорюючись)

Як на новому "Запожцю", хе-хе!

Ігорьок їде на гіроскутері трішки збавляючи хід, аби Фіма йшов поряд із ним.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ

Когтев сидить за комп'ютером, уважно дивлячись у монітор та скріплені папери з таблицями що лежать перед ним. Когтев озирається, аби за ним ніхто не підглядав.

Когтев відкушує сендвіч, запиваючи його енергетиком. Когтев потирає обличчя і ,повертаючи голову, бачить здалека біля стіни людину в навушниках, яка дивиться на Когтева, а потім опускає голову і починає щось переглядати у смартфоні — Равіолев (39).

Когтев насторожено повертається до монітора, перевіряючи чи не дивиться на нього Равіолев. Когтев продовжує працювати, допоки монітор повністю не вимикається.

КОГТЕВ

(злісно)

Гей, що це?... (постукуючи монітор) Дідько!

Когтев озирається аби когось покликати, але бачить лише двох людей у залі в навушниках, що спокійно працюють за комп'ютерами.

Когтев повертається до Равіолева, який дивиться у смартфон. Тоді Когтев нервово сплескує руками, пробує натискати на кнопки на моніторі і на корпусі під столом, але це нічого не дає.

Врешті Когтев лізе під стіл, аби обстежити комп'ютерний корпус. І раптом Когтев помічає що до корпуса не під'єднано ніяких проводів і всі USB-входи пошкоджені.

КОГТЕВ

(здивовано)

От шури!

За Когтевим чуються якісь кроки і раптом його хтось обхоплює руками за шию і силою витягує з-під столу. Когтев спирається як може, і бачить пухленького незнайомця у балаклаві. Незнайомець намагається підняти Когтева, але Когтев ліктем вдаряє його у пах і відштовхує від себе.

Когтев здійсмається на ноги і пробує тікати, але в кінці комп'ютерного ряду бачить Равіолева який починає поступово наблизатись до Когтева. Когтев злякано відступає назад і хоче втекти іншим боком. Когтев обертається і незнайомець вдаряє його клавіатурою по голові.

ЕКСТ. СКВЕР — ВЕЧІР.

Ігорьок йде сквером.

ІГОРЬОК

(міркуючи)

Я здогадуюсь, чого ти так подурнів. Ти боїшся серйозних змін із Зоєю і не хочеш їм сприяти. Після її від'їзду ти ніби забув про неї, лише я тобі нагадував ... (кричить вперед) Чуєш, агов?

До Ігорька на повній швидкості несеться на гіроскутері задоволений Фіма.

ФІМА

(зупиняючись біля Ігорька)

Знову моралізував?

ІГОРЬОК

А мені воно треба — займатись твоїми стосунками?

ФІМА

То не парся. Нащо тобі це?

Фіма їде на гіроскутері вперед.

ІГОРЬОК

Бо я по-моєму твій єдиний друг, якому ти ще чомусь не набрид ... (слідкуючи як Фіма катається на гіроскутері) Тобі що реально на все начхати?

Фіма повертається на гіроскутері до Ігорька.

ФІМА

А що мене має турбувати? (сумно) Все таке швидкоплинне ...

ІГОРЬОК

Так хапайся за те, що ніколи не повернеться. Тегеранцю, ти живеш неправильно, погодься!

ФІМА

Ігоре, а й не хочу змінюватись ... Зої подобаються подорожі, а мені й тут добре. Я звик до простоти й економії, а ці веселощі зовсім не для мене. Як не заперечуй, але мабуть мені буде краще в такій оболонці ...

ІГОРЬОК

(несхвально)

Але як бачиш ми такі ж. І не мріємо про якісь багатства. Ми оспівуємо нашу нещасну молодість і цінуємо її.

ФІМА

А я мабуть вже занадто подорослішав ... (сходить з гіроскутера) І полюбив самотність. Хоча в біса ще стільки всього попереду!

ІГОРЬОК

(після невеличкої паузи)

Коротше так ... (стає на гіроскутер) Ми з нашими гуляємо до світанку, як і домовлялись. Якщо не підеш – я забираю собі Зою і вона буде жити зі мною ...

ФІМА

Як? В тебе ж сестра?

ІГОРЬОК

А я її вижену. Так-так, з її ж хати і вижену ... І залишимося ми з Зоєю у тій просторій квартирі. А ти будеш корчитися в муках біля нашого під'їзду. (від'їжджаючи на гіроскутері) Обирай!

ФІМА

(посміхаючись)

Дотепний шантаж!... Вмієш підбадьорити.

ІГОРЬОК

Я не жартую ... бо можу серйозно посваритися
із тобою. Чекатиму у кав'ярні через
півгодини, Тегеранцю!

Ігорьок їде вперед на гіроскутері. Фіма проводить його
поглядом та втомлено зітхає. Фіма озирається, думаючи
куди іти. Фіма рушає вперед, роздумуючи про щось і
склавши руки у кишені.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ – ВЕЧІР.

Когтева з раною на лобі силою притискають до підлоги між
рядами з комп'ютерами Равіолев і незнайомиць у балаклаві,
обмотуючи руки і ноги ізоляційною стрічкою. .

КОГТЄВ

(грізно)

Кляті терористи! (голосно) Максимовичу,
Максимовичу, рятуй мене! Так і знав, що
сьогодні треба попрацювати вдома.

Когтев підіймає голову і бачить перед собою Максимовича,
який з соромом дивиться на Когтева.

КОГТЄВ

(до Максимовича)

Максимовичу, чого ти мене не рятуєш? Мене ж
гвалтують!

МАКСИМОВИЧ

(збентежено)

Донт воррі, пане Денисе! Так треба.
Тримайтеся!

КОГТЄВ

Кому це треба? Я нічого не порушував. Чого
мене в'яжуть як Едварда Сноудена? Це
вульгарно!

Когтев пробує вирватись, але незнайомиць у балаклаві та
Равіолев міцно замотують Когтеву руки й ноги ізоляційною
стрічкою та відходять від нього вбік.

КОГТЄВ

(скиглячи)

Що ж це діється, божечки?

Раптом починає грати бадьора мелодія. Когтев підіймає голову і бачить Зізю, який стоїть з увімкненим радіомагнітофоном і злякано дивиться на Когтева.

Когтев здивовано дивиться на Зізю. Зізя важко зітхає і змахує руками від безсилля щось зробити.

КОГТЄВ

Хто ви всі такі?

Раптом на Когтева ззаду стрибає Броніслава в одній лише широкій футболці на голе тіло. Броніслава обхоплює в обіймах Когтева за шию. Когтев труситься від страху.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

А кого це я впіймала? Хто сьогодні мене не слухався, га? (гладить Когтева по голові)
Мій любий братик. (улесливо) Мені без тебе так сумно ... (починає тертися щокою по щоці Когтева) а тобі?

КОГТЄВ

(здивовано)

Не вірю ... Що ти тут робиш, Броніславо?

БРОНІСЛАВА

(сідаючи на спину Когтева і гладячи його голову)

Хіба я не можу побавитись з любим Денискою?
Як ти (смикаючи Когтева за волосся) так і я з тобою ...

КОГТЄВ

(несамовито)

Що тут взагалі коїться хтось мені пояснить?

БРОНІСЛАВА

(підводиться і стає перед Когтевим)

Звісно пояснимо, тільки от ... тобі й так все має бути відомо, красунчику!

КОГТЄВ

Щодо чого? Що ти в біса затіяла,
Броніславо? Нащо це все?

БРОНІСЛАВА

(глузливо)

Ой, здається наш хлопчик вередує ... Давайте його закриємо у підвалі, аби взагалі не бачити ... (до Когтева, саркастично) Знайомі слова, зайчику?

КОГТЄВ

Ти зовсім з'їхала з глузду ... Вже давно.

БРОНІСЛАВА

(гнівno)

Я в курсі, я лежала у клініці ... (усміхнено)
До зустрічі з тобою!

КОГТЄВ

Треба було тебе подовше там потримати ... в дурці помирати веселіше!

БРОНІСЛАВА

Впізнаю свого брата ... Хоч ти був ще тим гівнюком, але піклувався про мене частіше за дядька з тіткою ... (іронічно) з якими до речі скоро зустрінешся!

КОГТЄВ

Що ... що ти зробила з ними, тварюко ...?

БРОНІСЛАВА

Ти хіба не знаєш?... (глузливо) Бідолашний, вони поплатилися за своє ставлення. Настала й твоя черга! (гладить ногою голову Когтева, злісно посміхаючись)

Когтев здивовано дивиться на Броніславу. Броніслава піднімає ногу і починає гладити ступнею здивоване обличчя Когтева.

БРОНІСЛАВА

(заспокоюючи)

Нічого страшного, мій розумнику. Тобі не варто мене боятись, я ж твоя рідня!

Броніслава гладить обличчя Когтева і раптом починає давити пальцями ніг на очі Когтева. Когтев намагається упиратися, скрикуючи від болю.

БРОНІСЛАВА

Тільки тепер ти вже тупіший за мене. Бо я
слідкувала за тобою, дізналася все що треба
— і ти попався на гачок. Розумно?

Когтев дригається від болю, Броніслава прибирає ногу.
Когтев напружено кліпає очима.

БРОНІСЛАВА

(нагинаючись до Когтева)

Ми розважатимемося цілу ніч. І я тобі,
пихата падлюко, пригадаю все, що ти чинив
зі мною ...

Когтев злякано дивиться на Броніславу з розумінням того,
що на нього очікує.

ЕКСТ. БІЛЯ ФОНТАНУ — ВЕЧІР.

Фіма сидить біля фонтану про щось роздумуючи. Перед Фімою
раптом пробігає пара молодиків-студентів, які сміючись,
зупиняються біля фонтану. Хлопець (20) лагідно обіймає
дівчину (19), садить її на фонтан та цілує.

Фіма уважно стежить за молодиками-студентами, дістає з
кишені фотокартку з Зоєю. Фіма спирається кулаком під
підборіддя і вдумливо оглядає фотокартку, потираючи
пальцем зображену на ній Зою.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ВЕЧІР.

Максимович стоїть біля тюлю перед входними дверима і не
знає куди діти очі.

Зізя сидить на столі і налаштовує радіомагнітофон.

Броніслава сидить перед занепокоєним Когтевим в кріслі і
оглядає ножі, дістаючи їх з коробки. За Когтевим стоять
Равіолєв з незнайомцем у балаклаві.

БРОНІСЛАВА

(оглядаючи ножі)

Цим ножем я зарізала санітара (усміхаючись
Когтеву) Єдина путня річ, яку подарували на
весілля. (до незнайомця в балаклаві) Так,
жониху?... (невдоволено) Зніми вже цю
балаклаву, ми ж не грабіжники!

Незнайомець у балаклаві знімає балаклаву — це виявляється бритоголовий Фрол. Фрол злісно дивиться на Броніславу.

БРОНІСЛАВА

(до Фрола)

Годі шкіритись! Я щодо всього тебе попередила ... або граєш під мою сопілку, або обсмоктуєш чийсь у в'язниці. Тож ... виконуй свою роль!

Розлючений Фрол хоче підійти до Броніслави, але Равіолєв спиняє його рукою. Фрол змінює злісний вираз на скорботний.

ФРОЛ

(жалісно)

Ти мене погубила ...!

БРОНІСЛАВА

(роздратовано)

Ой, перестань ці свої оди! Не втомлюй цим Дена (вказуючи ножем на Когтева)... А то він аж похмурнів, бідненький! Чи не так, милий мій!

Броніслава пристрасно дивиться на Когтева, Когтев відповідає Броніславі незрозумілим поглядом. Броніслава повільно проводить рукояткою ножа від своїх грудей вниз до піхви. Броніслава починає повільно вводити рукоятку ножа собі у піхву, спостерігаючи за реакцією Когтева, і еротично вигукуючи.

Когтев стривожено дивиться на Броніславу. Фрол здивовано спостерігає за Броніславою, Равіолєв кидає нейтральний погляд.

Броніслава вводить рукоятку ножа трішки сильніше у піхву, догоджаючи себе до кінцевого оргазму і еротично скрикує. Когтев тривожно за всім спостерігає. Броніслава виймає рукоятку ножа з піхви і нахиляється до Когтева.

БРОНІСЛАВА

(пестливо)

Знайомі відчуття, чи не так?..

Броніслава вскакує з крісла.

БРОНІСЛАВА

(ходячи навколо Когтева)

Так от ... Пам'ятаєш як ми дітьми грали з тобою у "Сам собі господар"?.. Уявляли себе якимось предметом і виконували його функції. Ти мене мучив як міг ... Бо зовсім не вважав за людину!... Тож ...

Броніслава підходить до одного зі столів, витягує звідти відро з маринованим м'ясом і ставить його біля Когтева.

Когтев тривожно дивиться на відро з м'ясом.

БРОНІСЛАВА

Тепер моя черга командувати. Мій товариш-м'ясник ділиться зі мною аби чим. (дістає з відра шматок маринованого м'яса) М-м, (облизуючи шматок маринованого м'яса) свіженьке ... Спробуєш?

Броніслава підносить до Когтева шматок маринованого м'яса, але Когтев відвертає від нього голову.

БРОНІСЛАВА

(злісно, насильно тицяючи шматком м'яса в обличчя Когтева)

Та скуштуй ... чого гидуєш?

Когтев починає вередувати, тоді Броніслава кидає в Когтева шматком м'яса.

БРОНІСЛАВА

Так от ... Зараз займуся готуванням. А ти маєш поводити себе чемно, інакше пан Равіолев тебе каратиме! Це один з тих, кого ти колись обібрав ... В курсі? Після того він взагалі втратив дар мовлення ...

КОГТЕВ

(стримаючись)

Не пам'ятаю ...

Раптом Равіолев починає люто бити ногою по литці Когтева. Когтев скрикує від болю.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Дарма ... Бо ти його сильно образив! (до Равіолева) Досить!

Равіолев припиняє бити ногою, Когтев починає плакати від болю.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Нас більше, Денисе, а ти, на жаль, один.
Навколо холодний бетон. А ми хочемо
зігрітись ... Тому я посмажу м'ясце. А ти —
будеш моєю плитою!

Від почутого, Когтев занервував ще більше.

ЕКСТ. БЕЗЛЮДНА ПЛОЩА — ВЕЧІР.

Фіма прогулюється безлюдною площею про щось думаючи і виходить на дорогу. Через дорогу — житлові будинки. Фіма озирається — навколо нікого нема.

Раптом Фіма помічає недалеко на дорозі магазинний візок з якимись речами. Фіма підозріло дивиться на візок і через зацікавленість вирішує підійти до нього.

Фіма озирається, чи нікого немає поряд, і підходить до візка. Фіма заглядає в нього — там лежить ковдра, кілька пляшок та еротичний журнал з вирваними сторінками. Фіма бере еротичний журнал, розглядає його, озираючись чи ніхто його не бачить. Фіма з насолодою прогортає сторінки.

Раптом з одного з будинків вибігає худий чоловік у плащі та панамі — Нікон (52), з вентилятором у руці. Нікон біжить до візка.

НІКОН

(помітивши Фіму)

Опа ... підкинеш, братцю? Разом врятуємось!

Фіма незрозуміло дивиться на Нікона. Нікон з вентилятором залазить у візок. З одного з житлових будинків чутно швидкі кроки і крики.

НІКОН

(квапливо, до Фіми)

Ну, штовхай давай! Чого вирячився?

З житлового будинку, з якого вибіг Нікон, вибігає чоловік у халаті й капцях — коханець (42) дружини Нікона.

КОХАНЕЦЬ ДРУЖИНИ НІКОНА
(помітивши Нікона у візку)
Поверни мені вентилятор, падлюко!

Коханець дружини Ніжина прямує до візку. Нікон нервово штовхає візок вперед аби той їхав, але візок їде дуже повільно. І врешті Фіма вирішує допомогти, спирається на візок і починає штовхати його вперед. Коханець дружини Нікона біжить за Фімою з Ніконом.

Фіма усіма силами везе візок з Ніконом вперед дорогою. Коханець дружини Нікона намагається наздогнати візок .

НІКОН
(озирається до коханця дружини)
Це я їй подарував (вказуючи на вентилятор)
... хай знає (сміючись) !

Коханець дружини Нікона напружується і починає бігти швидше і врешті добігає до візка з Ніконом.

КОХАНЕЦЬ ДРУЖИНИ НІКОНА
(біжучи, до Нікона)
Досі лютуєш? А вона вже змирилась ... Що якась частина тебе буде освіжати нас після палкого сексу! (протираючи піт від втоми)

Нікон насупив очі. Коханець дружини Нікона, біжучи поряд, намагається схопити рукою візок, але Нікон раптом вдаряє вентилятором коханця дружини по голові.

Коханець дружини Нікона падає майже без тями. Фіма повертає голову назад, але продовжує, уповільнюючи швидкість, везти візок з Ніконом вперед.

НІКОН
(до Фіми)
Не спиняйся, синку! Он до того (вказуючи)
звороту!

Здивований і збентежений Фіма штовхає візок з Ніконом до звороту і завертає до довгої вулиці з житловими будинками. Нікон протирає комір вентилятор. Фіма

озирається чи ніхто його з Ніконом не бачить і продовжує везти візок вперед довгою вулицею.

НІКОН

(до Фіми)

Ти як там опинився, юнкере?

ФІМА

А що то взагалі було?

НІКОН

Це?... Такі собі шлюбні ігри. Згадую буремну юність ...

ФІМА

(зітхаючи)

Он воно що ...

НІКОН

(помітивши один з житлових будинків)

Ось ... біля того під'їзду спини!

Фіма доштовхує візок з Ніконом до передостаннього під'їзду і спиняється.

НІКОН

(злазячи з візка)

Ой, що ж це за безлад з нами? (забирає вентилятор, до Фіми) Аби тобі цього оминути! (дістає з плащу маленьку пляшку недопитого коньяку і допиває його до кінця) Дякую, що підвіз, юнкере!

Нікон іде до під'їзду ледве похитуючись від раптового сп'яніння.

ФІМА

(до Нікона)

Давайте поможу?

НІКОН

(заходячи до під'їзду)

Та я дійду ...

Фіма заходить з п'яненьким Ніконом у під'їзд, ведучи Нікона під руки. Справа у під'їзді сходи нагору, зліва — двері у підвал.

Фіма хоче повести Нікона сходами, але Нікон зупиняється біля дверей у підвал.

НІКОН
(стукаючи у двері до підвалу)
А ось вже й дійшов ...

ФІМА
(здивовано)
Сюди?

НІКОН
(відчиняючи двері)
Подалі від чужинців!

П'янений Нікон відчиняє двері до підвалу і хоче ступити на сходи, але Нікон ковзається і Фіма встигає підхопити його під руки.

НІКОН
(повертаючись до Фіми)
Не повідомив ... Мене кликати Ніконом.

Фіма бере Нікона ззаду під руки і починає потихеньку вести вниз сходами до підвалу.

ФІМА
(ведучи Нікона)
Радий знайомству!

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ВЕЧІР.

Зв'язаний Когтев лежить на підлозі. За Когтевим стоїть Броніслава з газовим пальником для плити, перевіряючи, чи він працює. Поряд із нею відро з маринованим м'ясом.

Перед Ніком стоять Равіолев, Фрол, Максимович та Зізя, які дивляться на Когтева з Броніславою.

КОГТЕВ
(нервово, до Броніслави)
Слухай ... Броніславо! Пробач мене за ті дурні ігри. Насправді ми дуже любили тебе, іноді лютували, але все це минуло. Ми все робили заради твоєї ж безпеки ...

Раптом Броніслава радісно вигукує, щось згадавши.

БРОНІСЛАВА

(ступаючи по спині Когтева і зістрибує)

Забула, забула ... (до Фрола) Фроле, дай мені
олії будь ласка!

Похнюплений Фрол повертається іде до одного зі столів,
під яким стоїть рюкзак. Фрол дістає з рюкзака пляшку
соняшникової олії і дає Броніславі.

КОГТЄВ

(гнівно)

Броніславо, ти чуєш мене? Зупинись!

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Денчику, ну здається ми вже все обумовили!
Помста має бути здійсненою, тож ...

КОГТЄВ

Це вже минуло, дідько! Я реабілітувався, ти
мала б мене вибачити ...

БРОНІСЛАВА

(шоковано)

За що тебе пробачати? Ти лишив мені рану,
яку вже не залікувати нічим. Я стала такою
через тебе, я витерпіла досить, аби належно
відплатити ... І ми, схоже, (вказуючи на
пляшку з соняшниковою олією) збиваємося з
графіку!

Броніслава підходить до Когтева збоку, але раптом Когтев
зіштовхує плечем Броніславу і збиває її з ніг. До Когтева
підбігає Равіолев і починає бити його ногою в живіт.
Когтев скрикує від болю.

Броніслава ледве підіймається. Равіолев хоче схопити за
плечі Когтев, але Броніслава плескає по плечу Равіолева
аби той спинився. Равіолев припиняє бити ногою Когтева і
злісно плює Когтеву в обличчя. Когтев згинається від болю
і покашлює.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Не затримуй мене, бо муки затягнуться!

Броніслава оголяє спину Когтеву, підбігає Равіолев і тримає Когтева за зв'язані руки. Броніслава обливає з пляшки соняшниковою олією спину Когтева. Когтев починає збентежено труситись.

Фрол спокійно дивиться на Когтева, Максимович злякано дивиться на Когтева, Зізя, спостерігаючи за усім, вмикає на радіомагнітофоні якусь веселу мелодію і починає качати головою в такт. Фрол з Максимовичем здивовано дивляться на Зізю.

ІНТ. ПІДВАЛ — ВЕЧІР.

Фіма вмикає світло у підвалі і озирається, Нікон сідає на подушки біля стіни і ставить поряд із собою вентилятор. У підвалі є сталеві двері збоку, на підлозі розкидано одяг та книжки.

НІКОН

(до Фіми)

Завезеш сюди візок, будь ласка?

Фіма киває і біжить сходами нагору. Нікон знімає плащ, дістає звідти флягу з коньяком і кидає плащ на підлогу. Нікон знімає панаму та протирає нею обличчя.

Сходами вниз до підвалу Фіма починає везти візок. Фіма обережно спускає візок у підвал і ставить біля однієї зі стін.

НІКОН

(до Фіми)

Сідай поряд!

Фіма сором'язливо дивиться на Нікона, і сідає поряд із ним. Фіма збентежено оглядає підвал. Нікон робить декілька ковтків з фляги з коньяком і майже засинає дивлячись вперед.

ФІМА

(невпевнено)

То ... Ви один тут живете?

НІКОН

Ну ... на жаль свою колишню я сюди не
переманю так що ... Так і буде. Мені нічого
тобі розповісти. Сам все бачиш!

ФІМА

(озираючись)

Н-да ...

ФІМА

(після невеличкої паузи)

Колись починаєш відчувати, що тобі на
голову тиснуть сім поверхів. Сім поверхів
очікувань, суперечок і ... брехні. Під тими
поверхами живемо ми всі, блукаючи в
підземеллі власного буття ... А згори
спостерігають, обплывуючи тим, що
величають чудом ... (обертається до Фіми) А
якби все було догори дригом, га?

ФІМА

(роздумуючи)

То ... наше лайно залило б ті сім чудес
світу?

НІКОН

(посміхаючись)

Розумна гіпотеза!

В Нікона починають стулятися очі. Нікон допиває весь
коньяк з фляги і починає потроху засинати. Фіма повільно
підіймається і намагає під собою вирвану сторінку з
журналу, на якій зображений Нікон у костюмі на фоні
оздоровчого курорту і підписом "Кращий відпочинок!".

Фіма оглядає вирвану сторінку і раптом чує якийсь
голосний вигук. Фіма озирається і бачить сплячого Нікона.
Фіма знову чує вигук і розуміє, що він йде з-за сталевих
дверей.

Фіма прислухається до сталевих дверей і пробує їх
відчинити, але нічого не вдається. Фіма знову чує
голосний вигук, і, напружившись, поволі відчиняє сталеві
двері, штовхаючи їх вперед.

Фіма бачить через отвір довгу наче коридор темну кімнату
— технічна кімната комп'ютерного клубу, — з коробками,
які заважають йому зайти, моніторами та комп'ютерними

процесорами. В кінці кімнати двері, за якими знову лунає той же голосний вигук.

ІНТ. ТЕХНІЧНА КІМНАТА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма пробирається через отвір сталеві двері до технічної кімнати. Сталеві за ним швидко зачиняються.

Фіма прямує до дверей в кінці технічної кімнати, прислухається до них і чує чиїсь голоси. Фіма повільно відчиняє двері.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Через напіввідчинені двері технічної кімнати Фіма бачить залу комп'ютерного клубу з рядами комп'ютерів. Між одними з рядів бачить Броніславу яка обливає оголену спину Когтева, який труситься, соняшниковою олією. Раптом починає лунати музика з радіомагнітофону. Недалеко стоять Равіолев, Фрол, Максимович та Зізя з радіомагнітофоном. Ніхто Фіму не помічає.

Фіма спостерігає за Броніславою.

Броніслава обливає соняшниковою олією Когтева з голови до ніг, та обливає олією свої руки і облизує їх. Броніслава кидає порожню пляшку з-під соняшникової олії в Когтева і бере газовий пальник.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Ти ще не збудився?... (не чуючи відповіді від Когтева, вдарає ногою по його сідницях) Га?... Ну, нічого. Зараз збадьоришся! (до Максимовича, Равіолева, Фрола й Зізі) Ви напевно, зголодніли, друзі?

Равіолев та Зізя радісно кивають головами. Фрол невдоволено дивиться на Броніславу, Максимович тривожно позрає на Когтева і, відвівши голову вбік, раптом помічає, що двері до технічної кімнати трішки відчинені. Максимович напружує зір.

Зізя починає збільшувати гучність на радіомагнітофоні, увімкнувши якусь веселу пісню.

БРОНІСЛАВА

Лишилося розігріти плитку ...

Фіма продовжує спостерігати за всім ще трішки відчинивши двері технічної кімнати. Максимович помічає, що двері до технічної кімнати ще трішки відчинились, і Максимович повільно наближається до технічної кімнати, аби перевірити що з ними. Максимовича ніхто не помічає.

Пісня з радіомагнітофону Зізі раптом починає глушитися і Зізя намагається перейти на іншу хвилю, але з радіомагнітофону ідуть лише гучні шуми.

БРОНІСЛАВА

(чемно до Зізі)

Зізю, вимкни будь ласка цю бісину!

Зізя намагається вимкнути радіомагнітофон, але йому не вдається, і з радіомагнітофону продовжують іти гучні шуми.

БРОНІСЛАВА

(сердито, до Зізі)

Ти не почув мене, Зізю? Вимкни в біса! Це заважає налаштуватись!

Зізя намагається вимкнути радіомагнітофон.

Максимович повільно іде до дверей до технічної кімнати, сховавши руку у кишеню, з якої стирчить пістолет.

Фіма продовжує спостерігати за усім, не помічаючи Максимовича.

Зізя намагається перейти на іншу хвилю на радіомагнітофоні, але нічого не вдається. Раптом Равіолев забирає в Зізі радіомагнітофон і починає з ним копірситись. Невдоволений Зізя намагається відібрати в Равіолева радіомагнітофон, але Равіолев відбивається від Зізі рукою. Зізя починає невдоволено мугикати.

Максимович зупиняється за декілька кроків до технічної кімнати і помічає обличчя Фіми. Фіма не помічає Максимовича. Максимович повільно виймає з кишені пістолет і направляє його вбік дверей до технічної кімнати.

Равіолев продовжує копірситись в радіомагнітофоні, відбиваючись від невдоволеного Зізі.

БРОНІСЛАВА

(гнівno до Равіолева з Зізею)

Ви дебіли зовсім? (іде до Равіолева з
Зізею, тримаючи в руці газову горілку)
Дайте сюди!

Фіма трішки висовує обличчя з-за дверей технічної кімнати, аби все побачити, і, Максимович, помітивши це, стріляє з пістолета.

Куля влучає в двері до технічної кімнати, які Фіма встигає швидко зачинити і впасти на підлогу в технічній кімнаті.

Раптом Броніслава, почувши постріл, випадково вмикає газовий пальник, яка запалює її замазану олією руку. Рука Броніслави починає палати. Броніслава починає шалено кричати і біжить до відра з маринованим м'ясом і засовує руку, яка палає, в маринад.

БРОНІСЛАВА

(скиглячи від болю)

Яка сволота тут стріляла?

До Броніслави підбігає Равіолев з пляшкою води і промиває водою руку Броніслави, гасячи вогонь на ній.

Максимович непорушно стоїть перед дверима до технічної кімнати.

ІНТ. ТЕХНІЧНА КІМНАТА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма піднімається з підлоги і біжить до сталевих дверей, намагаючись їх відчинити, але йому не вдається.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Броніслава, якій вдалося загасити руку, Равіолев та Фрол помічають Максимовича з пістолетом біля технічної кімнати. Зізя копирсається з радіомагнітофоном, перейшовши на якусь хвилю і знищивши гучність.

МАКСИМОВИЧ

(наставляючи перед собою пістолет)

За нами слідкують ... В технічній кімнаті
хтось є!

БРОНІСЛАВА

(злісно, до Максимовича)

Якого біса? Тут не має бути сторонніх!

Максимович тримаючи перед собою пістолет наближається до технічної кімнати, повільно відчиняє двері.

Максимович насторожено заглядає до технічної кімнати, але через темряву нічого не бачить. Максимович заходить до технічної кімнати і раптом чує шерех. Максимович починає стріляти перед собою. Шерех припиняється.

Максимович вмикає світло в технічній кімнаті через вмикач і бачить на підлозі Фіму, який закриває обличчя тріснутим монітором, в який влучила куля.

Максимович придивляється уважно до Фіми. Фіма повільно прибирає з обличчя монітор, аби побачити хто перед ним стоїть. Максимович спантеличено дивиться на Фіму і вирішує підійти до нього, але зляканий Фіма починає відмахуватись від Максимовича монітором і раптом влучає по голові Максимовича. Максимович врізається головою об стіну і падає.

Фіма збентежено поглядає на напівмертвого Максимовича і раптом чує швидкі кроки.

До технічної кімнати наближаються Равіолєв з Фролом. Равіолєв з Фролом помічають напівмертвого Максимовича і збентеженого Фіму.

Равіолєв з Фролом заходять до технічної кімнати, Фіма відмахується від Равіолєва з Фролом монітором, але Равіолєв висмикує в Фіми з рук монітор і сильно хапає під руку. Фрол хапає Фіму під іншу руку.

Фрол з нервовим Равіолєвим виводять під руки Фіму до зали комп'ютерного клубу і ставлять на коліна перед Броніславою. Зізя уважно приглядається до Фіми.

БРОНІСЛАВА

(розлючено)

Якого біса тут сторонній? (до Равіолєва) Ти ж все перевіряв до цього, Равіолєв!

Равіолєв сором'язливо знижує плечима.

ФРОЛ

(до Броніслави)

Це старе підвальне приміщення. Багато тунелів, які йдуть з житлового будинку.

БРОНІСЛАВА

(розлючено, до Фрола)

Невже? А не можна було про це якось попередити?

ФРОЛ

Треба було самій здогадатись, коли влаштовуєш помсту посеред міста, Броніславо!

БРОНІСЛАВА

(до Фрола)

Нащо тоді ви мені вдвох (вказуючи на Равіолева з Фролом), які начебто підказувати якось мусять?

ФРОЛ

А хіба не пропонувалося місце безпечніше? І що ти відповіла, га ...? Треба "ефектніше"?

Фіма позирає то на змученого Когтева, який в не силах підняти голови, то на сердиту Броніславу.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми)

Хто ти такий, засранцю? (приставляє до Фіминого підборіддя газовий пальник) Що ти тут забув? (дивлячись на реглан Фіми зі смішною вишивкою) І що це в тебе за ідіотський реглан?

Фіма занепокоєно дивиться на Броніславу, не знаючи що й відповісти.

Раптом чується чиєсь слабе скиглення. Броніслава обертається і чує, що напівмертвий Максимович, лежачи на підлозі в технічній кімнаті, видає якісь звуки.

Броніслава спокійно йде до технічної кімнати і бачить на підлозі напівмертвого Максимовича, в якого з лоба йде

кров. Максимович мугикає, пробуючи щось сказати, і дивиться вбік.

Броніслава помічає на підлозі пістолет та кілька мармишок що вилетіли з кишені Максимовича. Броніслава піднімає пістолет, оглядає його, про щось роздумуючи, і раптом стріляє в голову Максимовичу.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ – ПРОДОВЖЕННЯ.

Равіолев з Фролом, які тримають під руки Фіму, здригнулись від пострілу. Фіма важко зітхає.

Броніслава повертається до зали комп'ютерного клубу з пістолетом, зупиняється перед Фімою і приставляє Фімові до лоба пістолет.

Фіма занепокоєно дивиться на пістолет, очікуючи пострілу. Броніслава уважно вдивляється в злякані очі Фіма щось вирішуючи про себе, і врешті, нахиляється до Фіми. Фіма стурбовано дивиться на Броніславу. Броніслава прибирає пістолет від лоба Фіми і дає по ньому щигля.

БРОНІСЛАВА

(вдивляючись у Фіму)

Гарнуня!.. Боїшся мене?... (пристрасно) А я тобі фокус покажу (бере пістолет в обгорілу руку, приставляє пістолет до живота і повільно веде його вниз, але спиняється через біль в руці) Чорт! (кидає пістолет в бік Когтева і оглядає обгорілу руку; піднімає очі до Фіми) Ти слідкував за мною, збоченцю?

Фіма не знає що й вимовити, Равіолев штовхає Фіму рукою аби Фіма щось відповів.

ФРОЛ

(суворо)

Що робитимемо, Броніславо?

Равіолев починає хекати аби на нього звернули увагу. Равіолев дістає з кишені відкривачку, і хизуючись їй показуючи Броніславі, водить нею біля скроні Фіми, на щось натякаючи.

БРОНІСЛАВА

(до Равіолева)
Ні, Равіолєв!..

Равіолєв засмучується і, раптом, щось придумавши, підносить відкривачку над головою Фіми і, показуючи з кривлянням, пропонує пробити Фімі голову.

БРОНІСЛАВА
(невдоволено, до Равіолева)
Та ні, Равіолєв!..

Равіолєв знову засмучується і, щось придумавши, підносить відкривачку до свого живота, і, натякаючи з кривлянням, пропонує розпороти Фімі живіт.

БРОНІСЛАВА
(невдоволено, до Равіолева)
Та не будемо ми цього робити, чорт!

Равіолєв знову засмучується і невдоволено підносить над головою Фіми відкривачку, ніби бажаючи, вдарити по ній.

БРОНІСЛАВА
(до Фрола)
А ти кудись спішиш, бритоголовий? В нас же ціла ніч попереду! Чи ми дарма це розпочали, га? (дивлячись на Фіму) В нас і глядачі з'явилися ... Хоч і нелегальні!

ФРОЛ
(наполегливо, до Броніслави)
Скоро таких ціле стадо прибіжить. Якщо цей(вказуючи на Фіму) сюди проліз, то потім цілий дім спуститься, не подумала?

БРОНІСЛАВА
(навідріз, до Фрола)
От ... чого ти, бевзю все ниєш і ниєш? Ти вже набрид із цим! Боже (хапається за голову) як ти вже дістав мене, бісовий ти акторе ... (хижим поглядом на Фрола) Чого я маю так через усе нервувати? (хапається за голову)

ІНТ. ТЕХНІЧНА КІМНАТА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ – ПРОДОВЖЕННЯ.

Равіолєв розсипає по підлозі ближче до сталевих дверей маленькі гострі предмети, серед яких і набір мормишок.

Також на підлозі розсипані уламки від скляних пляшок, покидані зламані клавіатури та розбиті монітори.

Равіолев обережно іде до центру технічної кімнати, де стоїть комп'ютерний процесор, за яким посаджено труп Максимовича у балаклаві.

Равіолев хапає руку трупа Максимовича, вставляє в долонь пістолет, затискуючи палець трупа Максимовича на курок. Равіолев випрямляє руку трупа Максимовича і кладе її на комп'ютерний процесор. Равіолев бере іншу руку трупа Максимовича, аби та рука підтримувала попередню з пістолетом. Равіолев випрямляє обидві руки з пістолетом трупа Максимовича і кладе їх на комп'ютерний процесор. Равіолев перевіряє чи усе він зробив вірно і плескає по голові труп Максимовича.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Броніслава сидить обдуваючи обгорілу руку на спині Когтева. Когтева задумано дивиться вбік.

Перед Броніславою сидить Фіма в кріслі, з примотаними ізоляційною стрічкою руками до ручок крісла, та примотаними ногами до ніжок крісла. За Фімою стоїть Фрол і невдоволено дивиться на Броніславу. Неподалік біля стіни стоїть Зізя з радіомагнітофоном і дивиться на все що відбувається.

БРОНІСЛАВА

(обдуваючи обгорілу руку, до Фрола)
Тепер в нас є штучне прикриття у вигляді нашого охоронця ... (оглядаючи руку) як пече, гадь! (дивиться на Фрола) А надалі — матимуть вже справу з паном Равіолевим ...

Равіолев повертається до зали комп'ютерного клубу, стає поряд із Броніславою і, дивлячись на Фрола, дістає з кишені відкривачку і махає перед собою, вказуючи, чим буде оборонятись.

БРОНІСЛАВА

В кого претензії, можливо самому кортить бажання стати живим щитом?

Фрол незрозуміло дивиться на Броніславу та на Равіолева.

ФРОЛ

(невпевнено, до Броніслави)

Хай поки так ... а якщо непрохані зайдуть з іншого боку? (вказуючи на входні двері до зали за тюлем) Охоронець буде розкручуватись?

Равіолев сердито дивиться на Фрола .

БРОНІСЛАВА

(до Фрола)

Нібито інші також тут не дарма ... І якщо що відбиватимуться ... Ми ж начебто щодо цього домовлялись?

Равіолев узгоджено киває головою в знак Броніславиних слів і погрозово вдаряє кулаком в долоню і суворо дивиться на Фрола.

БРОНІСЛАВА

(підводиться зі спини Когтева)

Отже ... Ніхто нас не турбуватиме! І ми можемо тусити досхочу! (до Зізі) Зізію, врубай щось драйвове!

Зізя задоволено усміхається і починає щось налаштовувати на радіомагнітофоні і натрапляє на хвилю з жвавою мелодією. Зізя починає бадьоро дригати головою в такт мелодії.

Броніслава починає підтанцьовувати в такт мелодії.
Равіолев усміхнено дивиться на Броніславу.

БРОНІСЛАВА

(танцюючи)

Саме те що треба! (задоволено піднімаючи кулак вгору) Ю-ху! Нехай нас всі чують! Нехай!

Броніслава танцюючи наближається до Фіми, прив'язаного до крісла. Броніслава сідає Фімі на коліна та починає танцювати в Фіми на колінах, гладячи Фіму рукою та еротично приобіймаючи його.

Фіма здивовано дивиться на Броніславу, ніби як від шоку чи раптового збудження.

Фрол стоїть і спокійно дивиться на Броніславу.

Броніслава жагуче танцює в Фіми на колінах, Когтев піднімає голову і дивиться на Броніславу.

КОГТЕВ

(хриплим голосом, до Броніслави)

А що зі мною, га? Коли ти врешті мене пришиєш?

Броніслава не звертаючи увагу на слова Когтева продовжує жагуче танцювати в Фіми на колінах.

КОГТЕВ

(трішки голосніше, до Броніслави)

Мене ти шмаро коли пришиєш, га?

Броніслава продовжує витанцьовувати в Фіми на колінах. Когтев звитяжно опускає голову, потім підіймає і сумно дивиться на Броніславу.

КОГТЕВ

(сумно, до Броніслави)

Якщо він (вказуючи на Фіму) зв'язаний, не значить що в нього теж "гралочка" запрацює!

Броніслава припиняє танцювати, починає шалено бити по кріслу, до якого прив'язаний Фіма.

Броніслава сходить з Фіминих колін, підходить до Зізі, вихоплює в Зізі радіомагнітофон і люто кидає його в бік Когтева.

Броніслава люто дивиться на Когтева.

БРОНІСЛАВА

(до Когтева)

Як ти мене вже замучав! (наближаючись до Когтева) І досі, і досі ... Досі не даєш мені свободи. Як тоді, так і зараз! (бере газовий пальник з підлоги) Та згинь вже як твоя ласка ...

Броніслава хоче підпалити залиту олією спину Когтева, але газовий пальник чогось не запалюється. Броніслава пробує декілька разів, але газовий пальник ніяк не може запалитись.

Броніслава здивовано дивиться на газову горілку і починає шалено бити нею по спині та обличчю Когтева.

БРОНІСЛАВА

(шмагаючи Когтева газовим пальником)

Всі біди, тварюко, через тебе! Аби ти знав що я пережила в тому льоху. Як ти знущався наді мною ... (припиняючи бити газовим пальником і намагаючись видавити сльозу) Тобі не соромно хіба? Ні? (хапаючись з відчаю рукою за голову) Чому все має так бути? Чому?

КОГТЄВ

(заспокоюючи, до Броніслави)

Броніславо, закінчуй врешті цю дурню! Нащо цей мазохізм зі спалюванням?.. Ти доросла розумна жінка, що ти в дідька коїш? Чортихай мене скільки влізе ... або заріж врешті-решт ... І на тому відплата. Не тягни так, благаю ...

Броніслава сумно дивиться у стелю, щось вирішуючи. Когтев з останньою надією дивиться на Броніславу. Фіма злякано дивиться на Когтева.

Броніслава дивиться на схвильованого Когтева, Броніслава схиляється до Когтева і гладить його підборіддя. Когтев з Броніславою обмінюються ласкавими поглядами.

Раптом Когтеву на голову хтось кидає комп'ютерний процесор. Броніслава швидко відскакує і помічає над Когтевим почервонілого і напруженого Зізя.

Зізя починає шалено добивати голову Когтева комп'ютерним корпусом, але до Зізі з криком кидається Броніслава, спиняючи. Броніслава відштовхує Зізя до стіни і починає бити Зізя руками.

БРОНІСЛАВА

(до Зізі, б'ючи, шалено)

Ти що зробив, дебіле? Що ти зробив, дебіле?

Почервонілий Зізя сумирно стоїть біля стінки, не ухиляючись від ударів Броніслави, але раптом сильно хапає її за руку. Зізя гнівно дивиться Броніславі в обличчя і

злісно хекає. Зізя кидає руку Броніслави і сердито дивиться на Броніславу, погрозливо гупаючи ногами.

Броніслава здивовано дивиться на Зізю, потім обертається до вже мертвого Когтева. Броніслава підходить до трупа Когтева, помічає комп'ютерний корпус на місті голови Когтева. Броніслава тривожно торкається рукою комп'ютерного корпусу і обережно похитує, перевіряючи чи Когтев живий.

Броніслава повільно опускає голову до спини трупа Когтева, очі бігають в різні боки. Раптом Броніслава починає жалісно кричати. Броніслава гладить спину трупа Когтева, починає плакати і жалісно обцілювати його спину. Броніслава намагається заспокоїтись і все обдумати.

Броніслава раптом швидко підводиться з місця, підходить до Фіми і гнівно штовхає крісло, до якого Фіма прив'язаний.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми, гнівно)

Це ти винуватий, гаде! Ти! Що ти тут робиш?

Броніслава підступає до Фіми і починає бити його руками жалісно ридаючи, але Броніславу швидко хапає під руки Фрол і відводить від зляканого Фіми. Броніслава хоче вирватися з рук Фрола, але Фрол стримує Броніславу як може. Фіма збентежено дивиться на скажену Броніславу.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми, ридаючи)

Чого ти припхався? Хто ти в біса? Хто, тварюко? Хто?

ФРОЛ

(наполегливо, до Броніслави)

Заспокойся, дурепо! Заспокойся! Зроблено чого бажала! Не чіпай хлопця! Досить!

Броніслава поволі заспокоюється, Фіма не зводить з Броніслави збентеженого погляду. Броніслава спокійно обертається до трупа Когтева, стримуючи сльози.

Равіолев стоїть над трупом Когтева, уважно оглядаючи його. Біля стіни спокійно стоїть Зізя, також не зводячи очей з трупу Когтева.

Раптом Равіолев ставить ногу на комп'ютерний процесор на місці голови трупа Когтева, ставить іншу. Равіолев усміхнено дивиться на Броніславу і починає радісно стрибати на комп'ютерному процесорові, починає підтанцювати.

Броніслава ніяково дивиться на Равіолева. Равіолев продовжує радісно стрибати на комп'ютерному процесорові.

ФРОЛ

(до Броніслави)

Ти ж цього хотіла? (вказуючи на труп Когтева) Помсту втілено ... годі на всіх кидатись, Броніславо!

БРОНІСЛАВА

(роздратовано, до Фрола)

А я що вже квіточки іду класти по твоєму?.. (дивиться на труп Когтева) До того ж прикро за нього, і незрозуміло швидко все відбулось ... (обертається до Фіми, заспокоюючись) Отака, юначе, в нас ситуація. Ти побачив занадто, але ... (думаючи про щось) можливо і не дарма? (озираючись до технічної кімнати) Сподіваюся, ми більше нікого тут не сполохали ... (обертається до Равіолева) Думаю досить пане Равіолев!

Равіолев киває, сходить з комп'ютерного процесора і невдоволено вдаряє по ньому ногою.

БРОНІСЛАВА

(до всіх, впевнено)

Отже ... якщо місія (дивлячись на труп Когтева) виконана ... (озираючись навколо) Все розчищаємо та займаємось інсценуванням, панове! Мої ви опришки!

Фрол нахилиється до комп'ютерного процесора на місці голови Когтева і пробує підняти але вагається через калюжу крові поряд.

Равіолєв киває та іде до технічної кімнати, Зізя стоїть біля стіни і за всіма спостерігає, але потім іде слідом за Равіолєвим. Броніслава ніяково спостерігає за тим, що роблять Фрол з Равіолєвим та помічає на підлозі ніж. Броніслава, витираючи сльози, бере ніж і підходить з ножем до збентеженого Фіми. Броніслава сідає на коліна Фімі, приставляє йому до горла ножа.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми, ніжно)

Сподіваюся, ти в курсі що з тобою буде ...

Тож, може, познайомимося ближче?..

Наостанок! Зізнаєшся, нарешті, хто ти є ...

(вказуючи на ніж біля горлянки Фіми) Чи обійдемося мовчанкою, га?

Фіма розгублено дивиться на Броніславу.

Фрол повільно зсуває комп'ютерний процесор з місця голови трупа Когтева.

ФРОЛ

(до Броніслави)

Давай тільки без жартів, Броніславо? Багато потім відмивати доведеться ...

БРОНІСЛАВА

(обертаючись до Фрола)

А ти що, пропонуєш (вказуючи на Фіму) його лишити як талісман?

ФРОЛ

(дратівливо)

Просто уже і так (вказуючи на трупа Когтева) достатньо насмітили ... Щоб тут ще з кимось возитись ... (невпевнено, дивлячись на Фіму) Хоча б подалі його десь закопаєм ... Чи скинемо десь ...

БРОНІСЛАВА

(обертаючись до Фіми)

Ось-ось ... а це залежить від цього (давлячи ножем на горлянку Фіми) красеня ... Чи не так(до Фіми)? Я б тебе прийняла до себе ... Але ти б мене не виніс, на жаль ...

Броніслава пристрасно дивиться на розгубленого Фіму.

ФІМА

(розгублено, до Броніслави)

Емм ... Мене звати ... (роздумуючи) Ніконом. Я ... вантажником працюю вночі ... ось ...

БРОНІСЛАВА

(глузливо)

Вантажник? І що ти тут розвантажував ...
Ніконе? (вказуючи на реглан Фіми) В такому ідіотському реглані ...

ФІМА

(розгублено)

Та я ... темно було ... і під'їзд наплутав ...
ось ...

БРОНІСЛАВА

Невже? Бідолохо ... Перелякався, напевно,
дуже, що не туди потрапив?

Фіма відповідає ледь впевненим кивком голови, що він майже не злякався того що відбувалось.

Фролу вдається обережно зсунути комп'ютерний процесор з місця голови трупа Когтева. Фрол з жахом дивиться на те що лишилось замість голови трупа Когтева і здригається від огиди.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми)

Може ти частково чув про що тут йшлося ...
Оце (вказуючи на труп Когтева) мій любий братик, якому я відплатила ... Бачиш який гарний!

Фіма з жахом дивиться на труп Когтева і схвально мугикає.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми)

А отримав мій Денчик за те, що глумився наді мною, називав "божевільною" і закривав у льоху на декілька днів ... А одного разу, коли він мав мене погодувати, майже роздяг і ледь не згвалтував ... Тривіальна історія, чи не так?

Фіма розгублено дивиться на Броніславу.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми)

Але надзвичайне те, що для всіх я була такою іграшкою. Як для дядька з тіткою, яких я ненавиділа, так і для інших ... Сприймали мене за скаженого звіра, принижували і навмисне знущались, така собі сімейна забава – зробити з мене монстра ... Одначе все навпаки. Це вони навіжені та нещасна, а я – мудра та сильна. Тож я вирішила віддячити їм за їхнє спільне ставлення до мене ... (про щось задумавшись) Хм, брат мій крутив махінації та обкрадав людей, частину коштів вилучав працюючи у цьому клубі, (вказуючи ножем навколо) прикриваючись своїм ніби злиденним положенням ... Активний покидьок ..! (дивлячись на збентеженого Фіму) Та не журись так ... З ким такі біди не трапляються? (усміхнено) Може про себе щось ще оповіси?

Фіма розгублено дивиться на Броніславу і не знає що відповісти. Раптом чується падіння якогось важкого предмету.

Броніслава обертається і бачить в кінці зали біля стіни Зізю та Равіолева з трупом Максимовича без балаклави біля їхніх ніг, який вони притягли до зали і який випадково вирвався з рук Зізі та Равіолева. Фрол спантеличено стоїть над трупом Когтева.

БРОНІСЛАВА

(роздратовано, до Зізі з Равіолєвим)

Боже ... Нащо ви його (вказуючи на труп Максимовича) сюди притягли? Хай в тій кімнаті б валявся ...

Зізя з Равіолєвим розгублено розводять руками.

БРОНІСЛАВА

(до Зізі, Равіолева та Фрола)

Чого ви взагалі всі копаетесь? Ми ж діємо за планом нібито, ні?

ФРОЛ

(до Броніслава)

Просто ситуація дещо змінилась ... через
декого (обертаючись до Зізі) ... І,
(вказуючи на труп Когтева) як бачиш,
спалахування не відбулось ... Ще й тіло
охоронця ... Може, вигдаємо щось інше?

БРОНІСЛАВА

(до Фрола)

Вважаєш? (роздумуючи) ... Ти правий! (встає з
колін Фіми) Варто врахувати деякі
ускладнення ... (дивлячись на труп
Максимовича) І що саме пропонується?

Равіолев піднімає палець вгору, стверджуючи що він щось
вигдає. Равіолев вказує на труп Максимовича і складає
руки на живіт, показуючи пантоміму, що Максимович до
цього спокійно сидить собі на посту і відпочиває.

Потім Равіолев вказує на труп Когтева, і показує
пантоміму, як Когтев приходить до комп'ютерного, працює
за комп'ютером і раптом рознервувався, починає махати
руками і кричати. Потім Равіолев вказує на труп
Максимовича, і показує пантоміму, як Максимович прибігає
до зали, намагається вгамувати Когтева і починається
бійка між Когтевим та Максимовичем,. Завершує пантоміму
Равіолевим тим, що показує, як Максимович притискає до
підлоги Зізю, і намагається задавити його комп'ютерним
процесором. Проте в Зізі раптом дістає з кишені пістолет,
влучає в голову Максимовичу, а той випадково впускає Зізі
на голову комп'ютерний процесор.

Фрол, Зізя, Броніслава та Фіма здивовано дивляться на
Равіолева.

ФРОЛ

(до Равіолева)

Тобто ... внаслідок оборони ... Когтев шмальнув
в охоронця з пістолета, а той задавив
Когтева комп'ютерним процесором?

Равіолев схвально киває головою.

ФРОЛ

(роздумуючи)

Що ж ... напевне це найвірогідніша фабула яка може бути ... Ненавмисні вбивства! (до Броніслави) Що скажеш?

БРОНІСЛАВА

(до Фрола)

Хай так ... Сховаємо з ними обома таємницю яка тут була насправді!

Броніслава киває Равіолеву аби той приступав до справи. Равіолев з Зізею беруть труп Максимовича і тягнуть його до трупа Когтева. Фрол тим часом обережно перегортає труп Когтева на спину, намагаючись не дивитись на те що лишилось від його голови. Фрол знаходить під одним зі столів ножа, бере його і розрізає ізоляційну стрічку в яку замотаний труп Когтева.

Броніслава обертається до Фіми.

БРОНІСЛАВА

(до Фіми)

А ти, напевне, підеш з нами ... Жаль що так мало про тебе дізналась (ніжно гладить щоку Фіми), мій вантажнику Ніконе ... Ти мені здався таким цікавим! (посміхається до Фіми) Думаю твоя рідня шануватиме тебе більше ніж моя ...

Фіма спантеличено дивиться на Броніславу з непевністю того що з ним буде.

ФРОЛ

Щось типу цього!..

Броніслава обертається і бачить, як на місці голови трупи Когтева стоїть комп'ютерний процесор, а поряд із комп'ютерним процесором лежить труп Максимовича, який тримається за процесор обома руками. Поряд стоять Фрол, та Зізя. Равіолев кладе в долонь трупа Когтева пістолет і обтирає пістолет його пальцями, аби на пістолеті лишились відбитки Когтева.

БРОНІСЛАВА

(оглядаючи трупи Когтева та Максимовича)

Ну це чудово ... Без претензій! Давайте, непомітно виходимо і до нашого фургону. І цього (вказуючи на Фіму) дурня забираєм!

Равіолев з Зізею кивають і прямують до Фіми, Фрол дістає з кишені мобільний телефон.

ФРОЛ

(набираючи номер на телефоні)

Зараз стривайте ...!

Фрол набирає номер на телефоні, очікує відповіді. Равіолев підходить до Фіми, дістає з кишені відкривачку і глузливо посміхається до збентеженого Фіми. Равіолев ріже відкривачкою ізоляційну стрічку на ручках крісла, до яких примотані руки Фіми.

Фрол очікує на відповідь телефоном, але йому ніхто не відповідає.

ФРОЛ

(нервово, набираючи номер знову)

Дурний зв'язок!.. (очікує відповіді) Алло ...

Мюнстер, ти там на місці?.. Мюнстер, ти чуєш мене? .. Алло, ти на місці?..

(роздратовано) Куди ти від'їхав вбіса? Ти мав нас чекати! Ми вже все ... Які ще клопоти?.. Де ти?.. Алло, Мюнстер! (кидає слухавку) От халепа! (до Броніслави) Цей мудак кинув нас!

Броніслава, Зізя та Равіолев та занепокоєний Фіма незрозуміло дивляться на Фрола.

БРОНІСЛАВА

(до Фрола, незрозуміло)

Тобто кинув?

ФРОЛ

(до Броніслави, нервово)

От і так! Знала б кого ще наймаєш ... (хапаючись за голову) Так і знав що не треба було цього влаштовувати посеред міста! Все йде шкереберть!

БРОНІСЛАВА

(злісно, до Фрола)

Спокійно, пане Миколайчуку, не галасуй!.. Які ще є шляхи відходу?

ФРОЛ

(нервово, до Броніслави)

А може ти скажеш? Звикла вилазити з будь-якого багна, а тепер що, га? Знову будинок спалим чи ще когось уб'єм?

БРОНІСЛАВА

(роздратовано, до Фрола)

Тихо вже!.. Це ваші прорахунки (вказуючи на Фрола та Равіолева), вам треба було за це відповідати і знати все наперед ...

ФРОЛ

(нервово)

А я до біса знав про все і попереджав що це погана ідея, але тобі треба було якнайшвидше ...

БРОНІСЛАВА

Ясна річ! Бо з твоїм бабським характером до пуття нічого не доведеш ... Все самій доводиться вигадувати!.. (до Зізі) Зізю, вибіжи, поглянь чи не кого там нема надворі!

Зізя киває і вибігає через вихідні двері за тюлем.

БРОНІСЛАВА

(потираючи у руці ножа, до Фіми)

Доведеться, мабуть, тебе тут прикінчити, мерзотнику ... Твій ідіотський реглан тебе підвів ... Тільки от (озираючись до трупів Когтева та Максимовича) як це потім співставити?

ФРОЛ

(до Броніслави)

Про що кумекаєш?

БРОНІСЛАВА

(оглядаючи трупи Когтева та Максимовича)

Про те що доведеться іти пішки ... (до Фрола) в нас ще бинти лишилися?

ФРОЛ

Так, а навіщо?

До зали комп'ютерного клубу вбігає запиханий Зізя,
показує Броніславі пальцем вгору і мотає головою.

БРОНІСЛАВА

От і гарно. Поки місто спить можна
прошмигнути. (до Фрола) Тягни бинти,
замаскуємо мені обличчя і потягнеш мене на
руках ...

ФРОЛ

(до Броніслави)

І скільки так ми пройдемо? І до того ж
куди?

БРОНІСЛАВА

А наш приятель люб'язно прихистить ... (до
Равіолева) Чи не так, пане Равіолев? Ви ж
тут здається недалеко мешкаєте?

Равіолев здивовано посуває плечима і невпевнено киває.

БРОНІСЛАВА

(до Равіолева)

Ви ж проти будете допомогти декільком
поганим криміналістам, га? (чеше ножем
щоку) До того ж, це щодо наших спільних
умов, чи не так?

Равіолев ледь усміхнено киває головою ніби боячись
Броніславиної погрози.

БРОНІСЛАВА

(до Равіолева)

От і погодились! А далі вирішимо як
дістанемось нашої точки ... От дурепа, чого
ми одразу не зупинились у Вас, тут же
близько ... (до Фрола) Тягни бінти, бовдуре!
Час тільки гаємо.

Фрол невітішно глянувши на Броніславу іде до дальнього
кутка зали до пакету з бінтами.

БРОНІСЛАВА

(сідаючи на коліна Фімі)

А поки ... Нікон скаже мені, як хоче померти.
Вибач за грубість, але нам треба (до

Нікона, беручи його за руку) швидше тебе
прикінчити, сам знаєш чому ...

Фрол підходить до Броніслави з клубком бинтів.

БРОНІСЛАВА

(до Нікона)

Мені здається, що доречніше було б
розтрошити твою голову об стіл ... Як жертву
сутички цих двох (вказуючи на трупи Когтева
та Максимовича) козлів, що скажеш
(проводячи ножем біля губ Фіми), га?
Витримаєш?

Фіма невпевнено дивиться на Броніславу, і раптом
Броніслава пристрасно цілує його в губи. Фіма здивовано
дивиться на Броніславу під час поцілунку. Після поцілунку
Броніслава, протираючи губи, пристрасно дивиться на Фіму.

ФІМА

(до Броніслави, майже впевнено)

Напевно ...

БРОНІСЛАВА

(встаючи з колін Фіми)

От і чудово! Яка ж я мудра, (до Фрола) ти
ба? Давай, замотуй мені обличчя, поки пан
Равіолєв вбиватиме нашого вантажника ...
(хапаючи Нікона за щічку) Бідолаха мій!

Равіолєв нерішуче хапається за спинку крісла, до якого
примотаний Фіма, і підвозить його до одного з найближчих
столів.

Фрол береться замотувати Броніславу бинтом, починаючи з
шиї.

БРОНІСЛАВА

(відвертаючись)

Краще мені вже не дивитись ... Я й так з
багатьма вже ... погано вчинила ... А що, такою
мене вже виховали, панове! Що поробиш?

Равіолєв нерішуче хапає рукою Фіму за потилицю і оглядає
стіл, біля якого стоїть крісло з примотаним Фімою.

Фрол продовжує замотувати Броніславину шию.

БРОНІСЛАВА

Товариші, а в нас з вами би вийшла класна шайка: кожен в чомусь мені корисний ... (до Зізі) Чи не так, Зізю?

Зізя усміхнено киває головою.

БРОНІСЛАВА

Хоч ніч була й коротенька, але діло зроблене. (до Фрола) Чого ти так довго возишся з бинтом, вже б і сама впоралась ... Трясця, що мати, що син. Тільки тебе лишилось позбутись ...

ФРОЛ

(здивовано, до Броніслави)
Тобто, "лишилось позбутись"?

БРОНІСЛАВА

(до Равіолева)

Пане Равіолев, не чую хрусту черепа? (до Фрола) Не хотіла тобі одразу казати, Фроле ... але твою стару довелось прикінчити: сама напросилась – багато скандалила ... Одразу помітно, що акторська сімейка, щоб вас усіх!

ФРОЛ

(здивовано)

Ти ... вбила ... мою маму? От падло!

Фрол насуплює брови і починає люто душити Броніславу бинтом, Броніслава намагається звільнитись від бинта однією рукою, іншою б'ючи ліктем по животу Фрола.

Равіолев непорушно стоїть, тримаючи Фіму за потилицю, та дивиться як Фрол душить Броніславу.

Зізя злякано дивиться на Броніславу, закриваючи голову руками.

Фрол якомога сильніше здавлює бинтом шию Броніслави, Броніслава бореться руками до останнього, але нічого не виходить. Врешті Фіма задушує Броніславу, відштовхуючи її тіло на підлогу.

Фрол люто дивиться на тіло Броніслави. Фрол нахиляється до тіла Броніслави, бере її за волосся, повертає до себе її обличчя і дивиться в її очі.

ФРОЛ

(голосно, до обличчя Броніслави)

Падло! Падло ти! Ти суче падло (плачучи) ...
суче падло!

До Фрола підходить Зізя і приобіймає його заспокійливо погладжуючи рукою. Фрол плачучи відштовхує голову мертвої Броніслави.

ФРОЛ

(плачучи)

Матінко ... що я ж зробив ... що ж я зробив із
тобою? Матінко моя!

Фрол гірко плаче, Зізя намагається заспокоїти Фрола.
Равіолев з Фімою здивовано дивляться на Фрола.

Фрол починає потроху заспокоюватись, підводиться з підлоги, обтрушує себе рукою, витирає сльози. Зізя переконавшись що Фрол заспокоюється відступає від нього.

ФРОЛ

(дивлячись на тіло Броніслави)

Нещасна ти суко ...

Фрол з усієї сили врізає ногою по обличчю мертвої Броніслави. Равіолев від побаченого кривить обличчя. Фрол безтямно дивиться на тіло Броніслави, потираючи голову.

Фрол обертається до Равіолева з Фімою, озирається до Зізі і невтішно посуває плечима.

ФРОЛ

(невтішно)

От і пускай так кицьку у ванну: вона тобі
усе й відкусить ... (потираючи голову)
Утомився же як!

Равіолев та Фіма продовжують здивовано дивитись на Фрола.

Фрол опускає голову додолу про щось роздумуючи, потім озирається навколо і дивиться уважно на Фіму.

ФРОЛ

(нерішуче, до Фіми)

Гей, вантажнику ... схоже що ти в цьому
будинку живеш, чи не так?

ФІМА

(невпевнено, до Фрола)

Так ...

ФРОЛ

Чудово ... тоді в тебе і заночуємо ... Якщо
живим хочеш лишитися (погрозливо дивиться
на Фіму)

ФІМА

(невпевнено)

Гаразд!..

ФРОЛ

З цим вирішено! (обертаючись до трупа
Броніслави) Тепер треба це ...

Раптом стривожений Равіолев починає стукати відкривачкою
об стіл, аби Фрол обернувся до Равіолева.

Фрол обертається до Равіолева і стривожений Равіолев
починає несхвально махати пальцем до Фрола, показує на
Фіму і жестом біля своєї горлянки вказує що Фіми треба
позбутись.

ФРОЛ

(до Равіолева, несхвально)

Ні, він нам ніяк не зашкодить ...

Равіолев наполегливо повторює жест біля своєї горлянки
щодо Фіми.

ФРОЛ

(до Равіолева, роздратовано)

Нам вже достатньо убивств ... Іншого шляху
немає, пане Равіолев! Треба поки сховатись
тут ... а (озираючись навколо) з цього клубу
вже й так холодом віє!.. Мюнстер вже нас
навіть чи прикриє і доведеться самим гребти
плавниками ... (озираючись до трупів Когтева
та Максимовича) Все одно хтось на цю
халабуду наткнеться, якщо клуб не зачинять!

Равіолев стривожено дивиться на Фрола.

ФРОЛ

(роздумуючи)

Так ... будемо (обертаючись до Броніслави)
щось із цієї хвойдою робити ... (до Фіми) Ти,
до речі ... як там тебе, Нікон, здається? Ти
сам живеш, Ніконе?

ФІМА

(невпевнено)

Так ...

ФРОЛ

(до Фіми)

Пощастило ... А то мені вже ці баби мізки в
рагу перемішали ... (до Равіолева) Іди оглянь
його хату, на всяк, якщо хлопець не бреше!
(обертаючись до трупа Броніслави) А поки
подумаємо куди припхати цю стерву ...

Равіолев сердито коситься до збентеженого Фіми і розрізає
відкривачкою ізоляційну стрічку на руці Фіми. Потім
Равіолев звільняє відкривачкою ноги Фіми від ізоляційною
стрічки.

Равіолев злісно дивиться на Фіму і штовхає спинку крісла,
аби Фіма піднімався. Фіма непевнено піднімається з
крісла і помічає як в цей момент Фрол з Зізею стоять
збентежено над тілом Броніслави.

Равіолев штовхає Фіму в бік технічної кімнати аби той
йшов. Зляканий Фіма та напружений Равіолев ідуть до
технічної кімнати.

Заходячи до технічної кімнати, Фіма помічає калюжу крові
на підлозі серед розбитих моніторів. Раптом Фіма, щось
придумавши, хапається за ногу і спиняється ніби від болю.
Равіолев сердито дивиться на Фіму.

ФІМА

(до Равіолева, хапаючись за ногу)

Ай ... здається, засидівся! Клята судомо ... не
можу іти!

Равіолев недовірливо дивиться на Фіму і примусово штовхає Фіму вперед, але Фіма іде кульгаючи і нахиляється хапаючись за ногу. Фіма помічає перед собою один з розбитих моніторів.

ФІМА

(жалісно)

Блін ... взагалі не можу іти!

Раптом Фіма хапає розбитий монітор і замахується ним на Равіолева. Равіолев встигає відбитися рукою, з якої випадає відкривачка. Равіолев вибиває розбитий монітор з рук Фіми і штовхає Фіму на землю, намагаючись схопитись за Фімину горлянку. Але Фіма встигає схопити відкривачку на підлозі і встромити її у скроню Равіолева.

Равіолев з відкривачкою у скроні починає голосно кричати, шалено дивлячись на Фіму. Губи в Равіолева трусяться, намагаючись щось вимовити через силу.

РАВІОЛЄВ

(до Фіми, люто)

Тва ... рю ... ко!

Равіолев кидається на Фіму, хапаючи його за горло. Але біля технічної кімнати з'являється Зізя, який встигає відтягнути від Фіми шаленого Равіолева тримаючи його під руки. Равіолев намагається силою вирватись, але Зізя тримає його як може. Зізя злякано дивиться на збентеженого Фіму, який потроху відповзає від Равіолева з Зізею.

РАВІОЛЄВ

(до Фіми, люто)

Тва ... рю ... ко!

Равіолев виривається з рук Зізі, витягує зі своєї скроні відкривачку і раптово падає на Фіму. Зі скроні Равіолева ллється кров, Равіолев починає труситись вмираючи. Збентежений Фіма пробує зіштовхнути від себе Равіолева. Равіолев хижо дивиться на Фіму, піднімаючи над його головою руку що труситься з відкривачкою, намагаючись замахнутись. Але Фіма стримує руку Равіолева з відкривачкою. Равіолев хижо посміхається до наляканого Фіми.

РАВІОЛЄВА

(до Фіми)

Тва ... рю ...

Голова Равіолева падає на Фіміні груди. Зі скроні Равіолева продовжує литись кров, Равіолев потроху труситься і поступово вмирає. Збентежений Фіма, відвертаючи голову від Равіолева, що вмирає, відштовхує його силою від себе.

Фіма тяжко зітхає скося поглядаючи на вже мертвого Равіолева, помічає перед собою здивованого Зізю, який тримається за голову боячись підійти до Фіми. Фіма обертається до трупа Равіолева, висмикує з його руки скривавлену відкривачку, і погрозово виставивши перед собою, повільно піднімається, дивлячись на стривоженого Зізю.

До технічної кімнати підходить Фрол, помічає труп Равіолева і заходить до технічної кімнати, повільно наближаючись до Фіми.

ФРОЛ

(до Фіми)

Навмисна спритність, Ніконе ... Нас двоє, а ти в глухому куті. Може, не будиш тупити і допоможеш нам, га?

Фіма повільно задкує, погрозово виставляючи відкривачку перед собою. Фрол повільно наближається до Фіми.

ФРОЛ

(до Фіми)

Хлопче, не доводи все до абсурду ... Я сильніше буду за цього (вказуючи на труп Равіолева) сома! Ти не заріжеш мене відкривачкою ...

Фіма повільно задкує і спиняється перед сталевими дверима, намагає рукою ручку сталевих дверей і потихеньку пробує відчинити двері, виставивши погрозово відкривачку перед собою і не зводячи очей з Фрола.

Фрол зупиняється і дивиться на збентеженого Фіму.

ФРОЛ

(до Фіми)

Ми розуміємо, що ти наляканий ... Але так вийшло, що ти теж вступив у цей шмат лайна і відповідатимеш однаково із нами ... Може, годі дуркувати?

Фіма намагається відчинити сталеві двері, не зводячи очей з Фрола. Фрол наполегливо дивиться на Фіму.

Фімі вдається потягнути сталеві двері трішки до себе. Збентежений Фіма швидко розвертається і пробує сильніше відчинити сталеві двері, але Фіму встигає схопити Фрол. Сталеві двері зачиняються перед Фімою.

ІНТ. ЗАЛА КОМП'ЮТЕРНОГО КЛУБУ — ПРОДОВЖЕННЯ.

Фіма з побитим обличчям валяється на підлозі поряд із трупами Когтева та Максимовича.

Раптом Фрол починає бити Фіму ногою в живіт. Поряд стоїть зляканий Зізя який дивиться на Фіму, гризучи нігті на руках що трясуться. У Фіми рот стікає кров'ю.

ФРОЛ

(до Фіми, люто)

Неслухняний покидьок ... В тебе що поп-корн замість голови? (витягаючи з кишені ножа) А може так і є?

Фрол сідає Фімі на живіт, хапає Фіму за голову і наставляє до Фіминого лоба ножа. Фіма силою тримає Фрола за руку і намагається відштовхнути Фрола з себе. Фрол іншою рукою тисне на Фіміне горло.

Зізя злякано дивиться на Фрола з Фімою, починає злякано мугикати.

ФРОЛ

(до Фіми)

Як же ж ви всі мене ... задовбали!

Фрол тримає біля Фіминого лоба ножа, намагаючись проштрикнути його, але Фіма міцно стримує Фрола за руку з ножем. Іншою рукою Фрол давить Фіміне горло. Схвильований Фіма починає задихатись від надавлювання Фролом на горлянку, водночас намагаючись відбитись від нього.

Раптом Зізя з лютим криком хапає Фрола за голову, закриваючи йому обличчя руками і намагається відтягнути від Фіми. Фрол стривожено махає головою.

ФРОЛ

(до Зізі, роздратовано)

Відпусти мене, дебіле! Пустити мене!

Зізя намагається силою відтягнути Фрола від Фіми. Рука Фрола поступово звільняє горлянку Фіми, і Фіма, тяжко дихаючи, вдаряє Фрола кулаком по обличчю.

Фіма піднімається з підлоги і хоче побігти до вихідних дверей за тюлем, але Фрол виривається з рук лютого Зізі, хапає Фіму за ногу і встромляє йому ножу в ступню. Фіма падає і кричить від болю.

ФРОЛ

(тримаючи Фіму за ногу)

Не втечеш, паскуднику!..

Фрол тримає Фіму за поранену ступню, схвилюваний Фіма намагається відбитись пораненою ступнею від Фрола, б'ючи Фрола по обличчю. Фімові вдається звільнитись від Фрола, Фіма хоче піднятись але через рану у нозі не може.

Фрол хоче накинутись на Фіму, але раптом ззаду Зізя кидає у Фрола відро з маринованим м'ясом і знову хапає Фрола за голову. Але Фрол залитий у маринаді встигає замахнутись і штрикнути ножом Зізю у горлянку. Фрол штрикає декілька разів горлянку Зізі. Зізя стікаючи кров'ю, хоче накинутись на Фрола, але Фрол відбивається від Зізі відром, вдаривши Зізю по голові. Зізя стікаючи кров'ю падає на підлогу.

Фіма скиглячи від болю кульгаючи іде до вихідних дверей, але Фрол кидається на Фіму і штовхає назад в бік столів з комп'ютерами. Фіма вдаряється об один зі столів і пробує піднятись, помічає відро. Розлючений Фрол хапає Фіму за барки, але Фіма відбивається від Фрола відром і намагається швидко відповзти від Фрола.

Фрол вибиває у Фіми відро з рук і хоче накинутись на Фіму, але раптом ковзається на шматках маринованого м'яса і ледь не падає на підлогу. Фіма відповзає до трупів Когтева і Максимовича, намагаючись за ними сховатись від Фрола. Фрол прямує до Фіми, замахується на нього ножом, але знову ковзається і падає на труп Когтева.

Фіма помічає за собою комп'ютерну мишу на дроті на одному із комп'ютерних столів. Фіма тягне дріт від комп'ютерної миші, тримаючи Фрола за барки і швидко обмотує йому ший дротом від комп'ютерної миші. Фрол намагається вирватись однією рукою від дрота, а іншою рукою штрикає ножом Фіму в ногу і штовхає Фіму спиною. Фіма з усіх сил намагається задавити ший Фрола дротом, скиглячи від ударів Фрола ножом. Фрол з усіх сил намагається вирватись, але починає задихатись від надавлювання дротом.

ЕКСТ. ДОВГА ВУЛИЦЯ – РАНОК.

Довга вулиця осяяна сонцем що тільки-но сходить. Безлюдно і тихо.

Раптом на довгу вулицю виїжджає натовлений Ігорьок на гіроскутері, тримаючи в руці пакет з кондитерського магазину з якоюсь випічкою.

Ігорьок потроху збавляє хід гіроскутера, озирається навколо. Ігорьок зупиняється біля останнього будинку на довгій вулиці, розминає ноги від втоми, бере гіроскутер під руку та прямує до арки поряд із перехрестям.

Ігорьок сідає на тротуар перед аркою, ставить біля себе гіроскутер. Ігорьок позіхаючи ставить на коліна пакет з кондитерського магазину.

ІГОРЬОК

(втомлено)

Н-да, гарно поїздили ... Тегеранець (дістаючи з пакета еклер і надкусуючи) ще мабуть дрихне! І слухавку гад не бере ...

Ігорьок втомлено їсть еклер, дістає з пакета чашку кави, відсьорбує трішки, про щось задумавшись.

ІГОРЬОК

(доїдаючи еклер)

Ох, бідна ж Зоя ... що такого дурня покохала.
Н-да, шкода!

Ігорьок знову відсьорбує каву і дістає з кондитерського пакета ще один еклер. Ігорьок хоче відкусити другий еклер, але раптом ззаду на його плечі опиняється чиясь рука.

Ігорьок натовлено обертається і бачить за собою сердитого Фрола з кривавим обличчям, який ледь похитується на місці. Фрол почісує підборіддя скривавленим ножом і хижо дивиться на Ігорька. Ігорьок здивовано дивиться на Фрола, тримаючи в руці еклер.

Фрол вихоплює еклер в Ігорька і починає хижо жерти еклер, сердито дивлячись на сильно здивованого Ігорька. Фрол їсть еклер з таким апетитом, ніби це шматок м'яса.

КІНЕЦЬ